

J Leonaitė
48 Actna St

V Y T I S

Liepos 30 d., 1927 m.

Sharkey

Nugalėjo... Ką?
Kas sakė? Kada?
New Yorke—tada
Dolerio banda—
Laukinė taip norėjo.
Tuštumon kumščiu dėjo.
Lietuvis sumerdėjo.
Jė niek's nenugalėjo!
Padauža

No. 11 (225)

Atskiro Numerio Kaina 20c

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th ST.

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 0882

BEN THE CLOTHIER

B. PASZKIEWICZ, Sav.

Mūsų krautuvėj visuomet užlaikoma drapanos ir visoki vyriški aprėdai sulig vėliausios mados.

1823-25 W. 47th St.

Chicago, Ill.

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040

Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigesnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEIKIS CO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE

Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave. 4904 W. 14th St., Cicero
Tel. Lafayette 0727 Tel. Cicero 8094

New City Coal Co.

2141 West 47th St.

Kokybė ir Patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567

Biznieriai Garsinkitės "Vytyje"

Padėk savo taupomus pinigus į jūsų kolonijos Banką

Brighton Park State Bank

OF CHICAGO

KEDZIE & ARCHER AVENUE

Bankas po Steito priežiūra. Paskolos duodamos del namu
Bondsai ir Morgečiai parsiduoda

Kapitalas ir Perviršis virš \$1,000,000.00

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų
Mūsų Speciališkumas.

3315 South

Halsted St.

Tel. Yards 1546

Res. Tel.

Beverly 2300

Phone Boulevard 6369

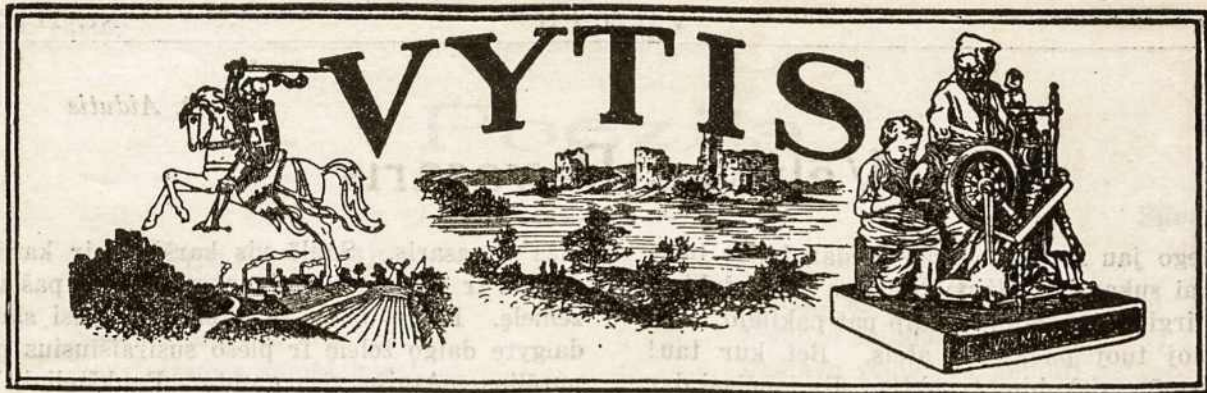
P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu laidotuves, vestuves, šeimynines grupes, mažus vaikus, pirmos komunjios grupes ir atskirus asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Liepos-July 30 d., 1927

442

Nr. 11 (225)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais numeriais	.20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

Padauža.

Džiaugsmas Lietuvoj

Didis sujudimas kilo Lietuvos spaudoj, dėl L. Vyčių ekskursijos. Sujudo visi, nuo žemiausio iki aukščiausio luomo. Visi žymesni Lietuvoj išleidžiami laikraščiai rašo apie Vyčių ekskursiją, neskiriant pakraipos. Katalikiški ir tautiškai nusistatę rašo ištisus straipsnius. Džiaugiasi, sveikina ir maloniai kviečia paviešėti tėvų žemėlį. Net organizuoja savo ekskursijas, sutikimui Vyčių. Susidaro priėmimo komitetai iš žymių Valstybės vyrų. Kelia puotą; vaišina Klaipėdos narsuoliai; siunčia kariūnų dūdų orkestrą sutikimui. Taip grandioziškai priėmė Amerikos lietuvių jaunimą, kad pastarieji negalėjo išlaikyti iš didelio džiaugsmo ir susijaudinimo iki ašarų, kuomet pajuto pastatę koją ant Lietuvos žemelės, kur jų tėveliai gimė, augo ir kurios dėka Vyčiai šią dieną turi progos išvysti Amerikos laimę, nešioti garbingą Vyčių vardą ir savo akimis regėti Laisvą Nepriklausomą Lietuvą.

Lietuva atidarė savo nuvargusią plačią ir jautrią širdį viengėniam Vyčiam ir pasakė: "Vaikeliai iš užjūrio, viskas jums atvira, gamtos gražumas; brolių ir seserų vaišingumas; žydinčių gėlių aromatas; tyro oro sveikatingumas; Lietuvos jaunimo širdingumas, tik mes neturim patogumų, kuriuos palikote Amerikoje. Žiaurus karas nuterėjo Lietuvą iki pelenų. Štai, ką matote,

tai viskas įgyta per vargą ir pasišventimą. Dailysimės kuo turim. Nuvažiavę atgal Amerikon, nekaltinkite mus už neturtą.

Žinodamas Vyčių troškimus, drįstu paguosti Lietuvos žmones ir pasakyti, kad Vyčiai nuvažiavo ne luksusų medžioti, bet iš lietuviško šaltinėlio stiprybės pasisemti. Vyčiai supranta, jog didvyris tik tas, kuris iš šmotelio žemės pabudavoja erdvingus rūmus. Lietuviai tą padarė.

Vyčiai žino, jog Lietuvos sostinė Vilnius ir visas kraštas veidmainingo, žiauraus priešose persekiojamas ir želigovskijados retėžiu atskirtas. Tad jie veža savo troškimo simbolį, Gen. S. Žukauskui kardą, kad Jis tą retėžį perkirstų ir visą Lietuvą sujungtų.

Vyčiai žino, jog Lietuvoj nėra per daug pinigų. Tad jie veža 1,000 litų duosnumo simbolį, kad parodžius, jog geriems tikslams kišenės atviros. Ypač Lietuvos laisvei.

Vyčiai myli savo tėvų kraštą ir ten gyvenanti jaunimą. Tad veža "Pavasarininkams" meilės taure.

Lai ši Vyčių ekskursija taps tikra grandis vienijanti Amerikos ir Lietuvos jaunimą. Dar to negana. Lai Visagalis įkvėps vienijančią Šventą Dvasią viso pasaulio lietuviams.

St. Aidutis

Vėlyvas Pavasaris

Sniego jau senai nebėra. Ledai, kurie buvo smarkiai sukaustę milžiną Nemuną ir jo dukterį Viliją, irgi išėjo. Saulutė taip pat pakilėjo. Rodos, tuoj tuoj pavasaris ateis. Bet kur tau! Šiaurys nė nesiskubina trauktis. Jis jaučiasi dar valdovu esąs. Tiesa, pasitaiko ir šiltesnių dienų. Iš kambario gi pusės, prieš saulutę, galima ir gan gerai pasišildyti. Tačiau ore visgi šalta ir kažkas nesmagu. Laukiame 22-tro Kovos, kuomet pas mus prasideda pavasaris; laukia ir šnektis, kuris jau anksčiau buvo atsiradęs. Ir kas! Sulaukėm ir 22-tro ir visas Kovas praeina, o pavasario kaip nėra, taip nėra.

Atlėkė ir pavasario skelbėjas — viversėlis. Tiesa, skelbia... Išlėks aukštyn pačirens, paplansos—ir vėl žemyn. Nebėra tos melodijos kurią sudainuodavo kitais metais pavasariui prasidedant. Mat, vargšeliui, atrodo, kad veltui jis gieda, nes gamta dar apmirus, Šiaurys tebeviešpatauja. Ir nutyla...

Štai ir Velykos atėjo. Žmonės džiaugiasi, gieda Aleliuja. Gamtai—dar gavėnia. Matyt, ji Velykas švęs kartu su rūšais. Jau ir po Velykų. Šaltas lietus, beveik įšalusią žemę, pašlakstė. Ir kas iš to? Manot, žemę atgaivino? Visai ne, tik daugiau purvo padarė.

Iš neramumo eini pabaliu užsimastęs tik, pempė, tuoj išlėkusi aukštyn, "gyvi." Na gi, ir giriassi, kad ji dar gyva esanti. Vargšė,—pamanai sau,—kuo čia girtis, juk dar šalta ir jos gyvybė dar rimtame pavojuje. Bet to jie, paukščiai, nežiūri. Maniau, kad didesni paukščiai bus protingesni, nesiskubinys. Žiūri gi, kad po Blavieščių, ir gandrai atsirado.—Eit, mulkis ir iš jo,—numojęs ranką, tariau. Bet kam čia kaltinti. Jis pats, matyt, gailisi atskridęs, nes šalta. Vargšas, stovi ant vienos kojos, o kitą, pakišęs po nuleistu sparnu, šildo; pastovės truputį ir kitą pakiša po antru sparnu, o sušilusią vėl atsistoja. Turbūt ir alkanas, nes varlės ir gyvatės, matyt, dar tebesapnuoja žiemos pogulyje. Venu žodžiu, visiems vargas. Vargas paukšteliams, vargas vaikeliams, kurie jau senai laukia išsizioję pavasario ateinant, bet kur kas didesnis vargas ūkininkams, kurių klojimuose pasidarė tikras "pavasaris."—Negi leisi gyvulėliams stipti,—aimanavo jie,—reikia važiuoti kur nors "storotis" pašaro. O čia neišbrendamas purvas. Kai pamanai, tai net širpuliai eina,—važiuok tu dabar per tokią klampynę. O turi važiuoti... Ot, ir vargas.

Bet štai, netikėtai, ima reikštis visų laukia-

mas pavasaris. Saulė vis karščiau ir karščiau šildo. Ir vėl, bet gaivinantis, lietutis pašlaksto žemele. Po to, iš po debesėlio išlindusi saulutė daigyte daigo žolele ir plėšo susiraišiusius pumpurėlius. Atgija visa gamta. Paukšteliai, kaip iš maišo, paleisti, tik čiulba, tik rėkia visokiais balsais. Viturėlis išlėks, kaip kulka, aukštyn giedos, čiulbės ir užbaigti negali, vis dar daugiau, rodos, norėtų giedoti. Pempė, jau nebesigiria gyva esanti, tik skubina lizdelį, kur nors ant kelmo, susisukti. Šnektis iš džiaugsmo tik švilpia, tik švilpia. O žvirbliai iš visų kampų,—vis ta pačia melodija, rodos, visų balsus perrėkt norėtų. Taip pat ir žmonės sujudo. Šeiminkės susirūpino daržais: varpo, užkerojusius nuo pernai, rasonikus. Sodininkas apžiūri medelius. Artojas irgi nesnaudžia. Apžiūri žagrę, ar viskas tvarkoje, nes paskui, girdi, nebelaikas bus ieškoti arba žiūrinėti. Čia radęs kaip reikiant, apžiūri tvoras, kad būtų sveikas, nes paleistos kiaulės gali kluoną išknisti, ar kitokių eibių pridaryti. Vieni žodžiu, visi, kas gyvas,—sujudo, sukruto.

Laikas vis bėga. Ateina Gegužis. Visa gamta galutinai susitvarko. Atsiranda jau ir vabalų, ir kirmėlių, ir vabzdžių. Pasiklausai kartais ramiam Gegužio vakare. Prajovai! Vabalai zvinbia, vabzdžiai zirzia, varlių šimtai kvarkia, kur nors gyvulėlis sumauroja ar sužvengia, kitar žmonių, pilnų džiaugsmo, balsai pasigirsta arba smagios dainos aidas atbanguoja—ir visi, kas kaip moka, reiškia savo džiaugsmą. O ką jau besakyti apie žmogų, kuris, tą visą, savo širdyje atjaučia! Ir štai: džiaugiasi vaikas, galis laisvai bėginėti ore; džiaugiasi jaunuolis, tikrai norėdamas įvertinti savo gyvenimą pavasari; o kiek įgauna prisiminimų iš jaunatvės, gyvenęs savo gyvenimo rudenį, senelis. Ir viskas džiaugiasi, linksminasi ir kaip gali garbina Aukščiausiąjį, tų visų linksmybių Tvėrėją.

Kaunas, 1926-V-10.

—o—

E. Giacintas

VAKARO GROŽIS.

Vakaro grožis—erdvė žydrioji,
Leidžiančios saulės bailus spindulys,
Mirganti toly žvaigždė pirmoji,
Papuostas auksu dangaus debesys.

Vakaro grožis—vėjo dvelkimas,
Snaudžiantis laukas rūkiais apklotas,
Žaliosios girios tylus ošimas,
Spindintis blaviai ežero plotas.

Poezija

J. Alkys

PRO MEILĒS AUKURĄ...

Pro meilės aukurą žmonijos
Nepraeisiu aukų nedavęs:
Nors giesmes žemės karalijos
Ne'stosiu vis' ant jo aukavęs.
Te' sudegsiu, lyg meteoras,
Nušviesdam's liūdną žemės veidą,
Bet uždegsiu,—tai mano noras,
Jai saulę, kuri nusileido...

O, broliai mano, kad galėčiau
Dainų sparnus jums dovanoti,
Kartu pakilus, kaip norėčiau,
Virš žemės ribų beplasnoti.

Kaunas, 1927-III-10 d.

—o—

J. Alkys

PLAUKIU...

Plaukiu, plaukiu laively vienas,
Plaukiu, dainuoju ilgesy.
Nors bangos drasko laivo slenas,
Plaukiu, supuosiu užėsy.

Plaukiu, nors vargas ir dejonė
Ištiks laively tarp bangų,
Plaukiu, nors sunki ši kelionė,
Nors kartais taip tamsu baugu...

Palieku žemę kur likimas
Tiek nuskina gražių vilčių...
Padės išverkt bangų užimas
Širdies pamilusios kančių...

Utena, 1925-VI-12 d.

—o—

J. Alkys

MAN ŠIRDĮ UŽBŪRĒ...

Man širdį užbūrė dangaus žydruma—
Žvaigždžių tolimųjų gimtinė.
Palaiminta būki, tyli toluma,
Nors ilgesiu virpa jaunoji krūtinė.

O, vėje galingas, plačiuosius sparnus
Veltui prie pat žemės sklaidai!
O skriskim, kartu į platybių laukus,
Kur žvaigždžių šviesieji takai.

Kai grįšim vėl žemėn dangus dovanos
Vieną iš daugel žibintų.
Parnešime aidus žvaigždučių dainos,
Kad žeme džiaugsme nurimtų...

Kaunas, 1927-V-6 d.

Zilvitis

SAPNE MAČIAU.

Mačiau aš ją kaip pilnas mėnuo
Sidabro spindulius ištiesęs
Bučiavo veidą jos jaunutį
Vėjalis judino jai plaukus
Gi atspindžiai nušvietė galvą.

Mačiau aš ją darže prie rožių
Stovėjo prieblandoj naktinėj
Plonutis šydas dengė kūną
Sietynas siuntė jai karūną—
Karūną vilties, meilės grožės.

Mačiau kaip alpo jos krūtinė
Skausmingai jauną širdį gėlė
Skrustais riedėjo ašarėlės...

Į rozės žiedą nusirito
Brilijantais žiede nušvito.

Mačiau aš ją, kad į zenitą
Įsmigę žvaigždės puošė dangų.
Pakalnėj ežeras tvyskėjo
Paviršium plaukė minkštas garas
Aušrinė pranašavo rytą.

Mačiau aš ją, tai buvo sapnas
Ikšiol dar niekad nesapnuotas,
Verčiau nubudęs jos neradęs,
Šnibzdėjo tylią maldą lūpos
Ir beldėsi į langą rytas.

—o—

J. Alkys

PAJURY.

Einu krantu. Rami banga
Bučiuoja žemę išsiilgus.
Virš jūros žvaigždžių uždanga
Besiuočia jai sapnus slaptingus.

O, jura, jura, ar gali
Pajusti meilę begalinę?
Sakyki, o gal ir myli
Žvaigždučių gražiąją tėvynę?

Lyg tolimi kalnai šalti
Ko užsimąščius, ko nutilus?
Į dangų vien tiktai žvelgi.
Gal būt kenti žvaigždes pamilus.

O, jura, jura, tu šiandie
Rami nors šniokštė bangos tavo.
Nurimk, nurimk, ir tu, širdie,
Užmiršk kas laimę pranašavo...

Kaunas, 1927-V-15 d.

ŠEŠIOLIKTAIS METAIS

Su Seimu pradėjome šešioliktus mūsų gyvavimo metus. Žengdami žingsnį į naujus metus darome kratą ir abelną apžvalgą tik ką praėjusių metų ir sudedame naujus pasiryžimus. Tik dėl to kuopos ir nariai pasišventė, kad laikyti Seimą.

Žvelgus į prabėgusius penkioliką metų, atrandame, kad pažangos padaryta, nors gal ne tiek kiek galima buvo padaryti, bet kad organizacija labai susijdomavo Amerikoje gimęs ir augęs jaunimas tai aišku iš paties XV Seimo dalyvių, iš Valdybos sąstato, iš visų narių sąrašo. Su tuo tikslu mūsų pirmtakūnai tvėrė Vyčius ir prie to tiesiai einama. Kad lietuviškai kalbame ne pagal gramatiką, kalbame nors drąsiai, ir jei mūsų akcentas bei žodžių rinkinys yra netobulas, mūsų dvasia yra tikrai lietuviška.

Padarę turto atskaitą, patyrėme, kad dabartinė padėtis sunkoka, bet, padėję finansinį tvarkymą ant geresnių pamatų, jaučiamės saugūs ir stiprūs ir išskaitome šviesią ateitį.

Seimas padarė bendrą visos organizacijos apžvalgą; mes nariai padarykime atskirai asmeninę link Organizacijos apžvalgą. Trumpai žvelgkime kiek mes laiko pašventėme dėl mūsų Organizacijos bei kuopų labo. Kožnas narys yra rinkutė gražiausiame, nelyg rožiniame, Amerikos lietuvių išeivijos retėzyje, ir kuris savo dalį dirbti atsiskakė buvo ta nutrūkusi, nurūdijsi rinkė ir už tai jis lieka mūsų Organizacijai daug kaltas, nes per jo neatbojimą ji nekartą turi sunkiai alsuoti.

Bet, jeigu snaudėme pernai, tingėjome padirbėti, pašykštėjome laiko, ar mes ir vėl taip pat darysimė šiais metais? Ne! Absoliučiai ne!

Metinę rezoliuciją, kad auginti Organizaciją pakeiskime šį kartą aiškesne, sekančiai: Kožnas iš mūsų turi kelis draugus, kurie nepriguli prie Vyčių. Pradėdami šiuos naujus metus, pasiryžkime kiekvienas nors vieną iš jų prirašyti. Lai kožnos kuopos artimiausiame susirinkime būna išnešta rezoliucija: "*Kožnas kuopos narys tvirtai pasiryžta ir pilnai prisizada šiais metais prirašyti vieną naują narį.*" Delko tokią rezoliuciją išnešti dabar? Delto, kad darbas reikalauja laiko. Nereikia skubintis prirašyti, bet dabar tik išsirinkime vieną jaunuolį-jaunuolę ir išlėto, duodant progos jam ar jai pamatyti visą Vyčių veikimą, retkarčiais primindami, nors prieš pabaigą žiemos prirašykime prie Vyčių. Nėra tai sunku, ir jei kožnas ištesės savo pasiryžime, mums išrodys jog įvyko stebūklas, nes dėl ateinančio seimo turėsime du kartu tiek narių kiek dabar, kožna kuopa bus dvigubai didesnė. Kožnoj kolonijoj matome desėtkus, net šimtus, doro lietuviško jaunimo; bet mes senieji nariai nedirbome, nedavė-

me jiems progos susipažinti arčiaus su Vyčiais, nepakalbinome, neparaginome. Atitaisykime dabar klaidą. Kuopos išnešusios panašią rezoliuciją lai greitai man praneša, o bus galima padaryti gražias ir be abejonės konstruktyves lenktynes.

Malonusis Vyti, Vyte: Jeigu verta prigulėti prie Vyčių, verta dėl jų ir dirbti. Parodyk, kad mūsų retėzyje esi ne surūdijsi rinkė, bet rinkė kieto, tyro ir grudinto plieno.

Juozas Bulevičius,

L. Vyčių Centro Vice-Pirmininkas

KODEL NEBUVAU SUSIRINKIME

Aš esu Vytis. Aš esu geras Vytis. Aš myliu matyti mūsų organizaciją augant. Aš noriu matyti mano kuopoje tvirtą izdą, tvarką, linksmų vakarėlių, draugiškumą, vienybę. Aš noriu, kad mano kuopa būtų veiklesnė už kitas.

Primeti, kad nebuvaу susirinkime? Aš turiu gerą priežastį. Ar tu nežinai, kad—

Labai lijo.

Labai šalta buvo.

Labai karšta buvo.

Labai graži diena buvo.

Buvau nuvargęs.

Turėjau "date."

Norėjau pamatyti "Harold Lloyd."

Aš piktas ant Raštininkės.

Galvą skaudėjo.

Darbo turėjau.

Nemyliu klausyti diskusijų.

Neturėjau su kuo nueiti.

Aš ir taip susirinkimus lankau dažniau negu kiti.

Gėdijaus eiti, nes neturėjau komisijos raporto gatavo.

Del šio susirinkimo nieko svarbaus nebuvo.

Ten buvo užtektinai ir be manęs.

Pirmininkas paskutiniame susirinkime vieną kartą nedavė man balso.

Aš Panedėly visad esu pailsęs. Kad susirinkimai būtų laikomi Utarninkais, tai eičiau.

Iš viso turiu tūkstantį ir vieną priežastį, visas panašiai kaip šitos geras. Bet—

Aš esu Vytis. Aš esu geras Vytis...

Juozas

Didžiame amžių laikrodyje yra tik vienas sakinys—"dabar."

Pastebėkite tą nepaprastą punktualumą, kokį žemė padaro penkių šimtų milijonų mylių kelią, kol diena pavirsta naktimi, nepasivėlindama nė viena sekunde nuo amžių, nuo kada tuo keliu eina.

Eduardas Everettas

Stasys Būdas

Sirdžių Liepsnos

Apysaka.

(Taša)

— Gal galėtume susirašinėte?—gana nedrąsiai prašomai užklausė Albinas.

— Labai malonu... malonu...

Netrukus jie pasikeitė vizitinėmis kortelėmis.

Mėnuo ką tik pasislėpė... Jie stovėjo tylėdamu, o taip širdis norėjo ko karštai kalbėti...

— Kaip liūdna, kad tenka skirtis su tokiais gerais žmonėmis—gailiuosi Kristina.

— Bet nesikankinkite, panele, ateitis gali dar daug laimės tiekti...

— Kad taip būtų...—ir nuleido galvą—bet atsiprašau, gaila tamstos trukdyti... Tikrai lauksiu atvykstant!..

Suspaudė rankas... Rimtais veidais pažiūrėjo į vienas kito akis... giliai, giliai... Taip stovėjo kelias sekundas... Paskui atsisveikino...

Jų širdyse jau aiškiai tvinko, kaito meilės audros siutimas...

Jie ilgą laiką artimai susirašinėjo... Stiprų ir nepertraukiamą jausmą jautė kiekvienas... O Kristina dar ilgai nesuprato, kodėl Albinas pirmu pasimatymu jai liko taip nuoširdus ir atviras?..

Ji svajoto ir kankinosi... Troško laimės...

3.

Purkšdamas iš po ratų baltas seiles, traukinys prišliaužė peroną. Albinas vikriai iššokęs iš vagono, greitais žingsniais perbėgo stotį ir atsidarė kieme. Žvalgėsi ir ieškojo.

— Ar kartais ponaitis ne į Grūšlaukę?—klausė nusiimdamas kepurę prastas žmogelis.

— Aha, tai tamsta. Taip aš į Grūšlaukę, pas p. Gauburį.

— Taigi prašau pas mane, ponaiti—tarė žmogelis, paimdamas iš Albino valyzą.

Jie susėdo ir važiavo.

— Kaip p. Kristinos sveikata?—pradėjo jis kalbinti vežiką.

— O, panelė labai linksma. Tik nekantrauja. Baisiai, sako, tamstos išsiilgusi—atsakė.

Albinas dideliu pasitenkinimu nusišypsojo.

Senukas džiaugėsi Albinui pataikęs "ant širdies."

Netrukus parvažiavo. Abu išsoko. Vežikas paėmė valyzą ir nieko nelaukdamas gabeną į namus.

Tuoju įraudusi išbėgo ir Kristina. Paskui jos skubėjo tėvas ir motina.

— Kaip malonu, kad ištesėjote žodį!.. Labai daug jaučiame laimės ir garbės—kalbėjo ji jausmingai.

Albinas paėmė jos rankutę ir švelniai bei atvirai pabučiavo...

— O štai ir mano tėveliai. Pažinkite—šypsodamos kalbėjo kiek sumišus.

Poniai Gauburienei Albinas pabučiavo ranką, o su p. Gauburiu karštai pasisveikino. Susipažino.

— Taigi prašome—patenkintu ir rimtu balsu prašė p. Gauburis—būsime svečias, žinoma ir namiškis—pridėjo juokdamasis.

— Jau dabar tai nebepaleisime—juokavo abi moterys.

— O kaip aš džiaugiuosi, kad ponitės tiek daug laimės man suteikiate—gudriai užpildė Albinas.

— Nežinau kuo aš tamstoms ir beatsilyginasiu.

— Tamsta jau mums atsilyginote. Net ir perdaug—suplojo rankomis švelniai atsiskirdama p. Gauburienė.

Suėjo visi į prienamį. Paskui į svečių kambarį. Susėdo. P-as Gauburis kažkur pirmiau pranyko. Albinui nepastebint, Kristina motinai vikriai ir liepiamai pamerkė...

— Dovanos man svečias, kad turiu apleisti salioną.

— Kaip gaila! Bet, ponitute, sugrįšite? Su p. Kristina mes lauksim—atsistojo ir nusilenkė.

— Stengsiuos...

— Labai ačiū—dėkojo Albinas bučiuodamas jai ranką.

— Ach, kaip mandagus; tokių retai—galvojo p. Gauburienė.

Pasiliko jie vieni.

— Būkite malonus arčiau... Pasikalbėsime. Neįsiseiskite—pasiilgau tamstos. Bet šiandien taip laiminga, kad atvykote—ir suspaudė jo ranką... Didžiausia laimė mano miglotame gyvenime—užsidegusiu jausmu kalbėjo Kristina.

— Laimingas ir aš, kad galiu džiaugtis tamsta—spūstelėjo jos rankutę ir ilgai laikė ją prie burnos... Prislinko arčiau.—Bet kaip gaila—jausmingai pasakė.

— Ko, p. Albinai...—greit užklausė stipriai žiūrėdama jam į akis.

— Jūsų, p. Kristina...

— Dieve mano, Jūs—angelas! Gailėtis ma-

neš! Manęs!—užsidegė Kristina ir delnuose suspaudė veidą.

— P-lė Kristina, sakote, kad gyvenimas miglotas...—liūdnai tęsė Albinas ir pašėlusiu aštrumu smeigė į ją savo akių žvilgsnį... Abu stipriai paraudo...

Taip, p. Albinai, miglotas. Laikais ir tuščias... Nėra kas užpildo sielos tuštumos... Mes perdaug atitole...—pažiūrėjo į Albiną ašarotomis akimis ir nė kiek nesivaržydama atsirėmė į jo petį...

— P-le Kristina, nesikankink... Ir taip man gaila Jūsų... P-le Kristina, ar galiu aš kuo padėti?...—tvirtai paklausė Albinas ir stipriai suspaudė jos ranką... Prislinko dar arčiau... o veidai degė, raudo...

— Taip, p. Albinai, Jūs daug, daug man pagelbėjote... Bet liepsnojanti širdis juk dar daugiau trokšta laimės...—ir pažiūrėjo į jo akis... Žiūrėjo atvirai, nesidrovėdama... Kelios jos ašaros nudegino Albino delną...

Jausmai dar karščiau įsidegė...

— Kristina!.. nė pats nepajuto, kaip ją apkabino...—Kristina, aš Jums pasiruošęs padėti... Kristina, nekankink savęs ir kito...—atvirai ir karštai kalbėjo Albinas.

Ji stipriai prisiglaudė prie jo... Saulė ką tik nusileido.

Po valandėlės Kristina prašnibzdėjo:

— Tikiuosi, p. Albinai...

— Vesk, Kristute, svečią toliau — pertraukė p. Gauburienė.

Jis švelniai ją pakėlė nuo sofos ir nuėjo...

O jų širdys jau draskėsi...

4.

Visai sutemo... Raudoni saulėlydžiai nušlaktę vakarų padangę, baigė degti... Spiktelėjo kelios žvaigždės... Paskui jų pribiro ir daugiau...

Po karštos ir daug vilties p. Gauburiams teikiančios vakarienės, Albinas ir Kristina išėjo į sodelį. Apsupo gėlių klombus. Pasigėrėjo rožėmis. Linksma begalo.

— P-le Kristina, tamsta tikra gėlių mylėtoja—man tinka tokie žmonės—gyrė ją Albinas.

Ji staiga paėmė jam už rankos ir šypsodamos paprašė:

— Albinai, juk mes geri pažįstami... Būkime artimi. Neįsiseikite, kad pavadinsiu "Tu."

— Neapsakomai malonu, p. Kristina—suklydo—o, aš senai taip trokštu!..

Ir vaikščiojo labai patenkintu...

— Prašau, nors ir menkniekis—tarė Kristina duodama Albinui rožę ir taip maloniai į jį pažiūrėjo, rodos į jos lūpas suplaukė viso pasaulio gražuolių šypsenos...

— Neapsakomai dėkuoju... Laikysiuos atminčiai—pabučiavo jos ranką...

Tuo laiku p. Gauburiai žiūrėjo per atvirą langą ir kai-kada nugirdė kalbančiuosius, patenkinčiai šypsojos.

— Gal Albinas malonės site ir toliau aplankyti mūsų aplinką?—klausė ji.

— Mielu noru, jei tik kuo Kristinai nepakenkčiau?

— Aš su tavimi visuomet drąsi ir laiminga—tarė gana nejaukiai, jį taip artimai pavadindama.

— Atvirai pasakysiu: jaučiu iš tavęs daug laimės—tvirtinamai kalbėjo Albinas.

Jie tuoj apleido darželį. Mėnuo nusijuokė jiems į pat akis...

— Kaip graži naktis...—sakė jis.

— Aš tau, Albinai, parodysiu mūsų beržynėlį—tampriau pynė kalba Kristina.

— Beržyną aš labai mėgstu. Ypač dabar vasarą. Jis paėmė jai po parankės ir prispaudė prie savęs... Protarpiais ėjo kalbėdamu... Taip jie buvo laimingi!.. Širdys tvaksėjo nepaprastu smarkumu... kraujas skraidė gyslose...

Jau ir beržynas.

— O štai mano pats mylimiausias berželis—parodė ji. Paskutiniu laiku prie jo nuolat skaitau Tavo laiškus... Šiaip namuose vienai tikra kankynė... kaip džiaugiuosi, kad Tu atvykai!.. Bus įvairiau, daugiau laimės...

— Kaip gaila, kad Tu, Kristina, turėjai taip kankintis... Kristina, sakyk ištikro, kuo aš galiu Tau padėti!.. Sakyk, mes turime dabar išspręsti?.. Viską, viską aš Tau suteiksiu—atvirai apkabinęs spaudė ją prie savęs.

— Ach, kaip aš laiminga... Albinai, juk daugiau tokios laimės nebus—ir prispaudė jo ranką prie savo minkštos krūtinės... o ten jau dūko karštis...

— Kristina, tu gali dar daugiau laimės sukurti... Aš padėsiu, užpildysiu visą tavo sielą... Kristina!..—ir vėl jo lūpos prilipo prie Kristinos švelnios rankutės...

— Albinai, Albinai, tik pas tave mano žūvančio gyvenimo viltis...

— Kristina, kam taip kalbi; tavo gyvenimas trykšta laimės liepsnomis... O daug, daug džiaugsmo Tau turi paruošusi ateitis—pranašavo Albinas.

Sustojo... Pačioje tankmėje... kvepia beržai gardžiausiu gamtos aromatu.

— Viskas nuo Tavęs, Albinai—ir ji nusviro ant jo peties... Bet, Dieve mano, kas suteiks ją?! Paziūrėjo ašarotomis akimis į Albiną ir vėl suspaudė jo ranką...—Albinai, Albinai!—nuleido galvą.—Kas suteiks ją, laimę, ką?..

(Bus daugiau)

Prilyginimai Iš Gamtos

(Parašė Mrs. Gatty; iš angliško vertė A. K. Tauragis)

V.

Auklėjimas ir Sutturėjimas.

“Jaunikaitis įpratęs į savo kelią,
ir pasenęs nuo jo neatsitraukia.”
(Patarlių XXII, 6).

“Kokį triukšmą daro apie jus mano brangieji draugučiai!” murmėjo Vėjas, vieną dieną, kvietkams gražiame ūkės darže. “Aš tikrai stebiuos, kad jūs pasiduodate taip ramiai ir nuolaidžiai visiems klapatingiems darbams, kurie yra jums daromi! Aš tēmijau jūsų draugą Daržininką kokiui laikui šiandien; ir dar kad jis ant galo prasišalino, man gana įdomu išgirsti ką jūs manote apie savo negamtišką auklėjimą.”

“Ar jis negamtiškas?” užklausė graži Didžioji Vijoklė nuo vršūnės smailyn einančio eglės medžio, kurin ji buvo įlipus, ir iš kurio jos akšominiai žiedai kabojosi pakarti it purpuriniai žemčiūgai.

“Manė juokai ima iš tavo klausimo,” buvo Vėjo atsakymas. “Tu ištikrųjų negali manyti, kad prigimtiniame stovy būtum priversta nuolat lipti pliku stulpu ant kokio aš dabar tave matau. O brangioji, ne! Tavo gentis, laukų Vijoklė, kurią palikau šį ryt laukuose, nedaro tokio daikto, aš tau užtikrinu. Ji bėga sau ir lipinėja, sulyg noro. Kada-ne-kada žeme verčiasi; kada-ne-kada įlenda į krūmus, ir slapstosi nuo paukščių radaste ir riešutų medy—besivyniodama čia, besiraitydama ten, ir ant galo, gal išlenda viršūnėj, ir kabo virš krūmų su žalių lapų ir gražių baltų kvietkų priedanga. Visai skirtingas gyvenimas nuo tavo, su Daržininko priežiūra, kuris tave tai šen apkarpo, tai ten šakutę pririša, ir varo tave pirmyn—it kokis amžinas ‘neturi čia eiti’—‘neturi ten eiti’. Vargšė! Gaila man tavęs! Visgi turiu pasakyti, aš turiu juoktis iš tavęs; tu išrodai tokia puiki ir dasiprotėjusi savo grožės visuomet, kad žmogus manytum tu nežinai kokiame juokingame ir neliosam padėjime esi padėta.”

Dabar tai Vijoklė užsigavo Vėjo žodžiais, nes ji jautėsi pilna puikybės tą rytą, išgirdus Daržininką pagiriantį jos grožę; tad ji nuleido savo gražius žiedus it varpelius žemiau nei paprastai, ir nieko neatsakė.

Bet Negelkė įkišo savo žodį: “Ką tu sakai apie Vijoklę gali būt gana teisinga, bet tas negali būt prie manęs priskirta. Aš nežinau kad aš turėčiau kokių vargšų genčių šioj šalyj, gi aš

pati ištikro reikalauju visos priežiūros kokią man tik gali suteikti. Šis klimatas man yra ir peršaltas ir perdrėgnas. Mano jaunos atžalos reikalauja šilumos, arba jos negyventų; puodai kuriuose mes laikomos apsergsti mus nuo tų vielinių kirminų, kurie randa sau džiaugsmo mūsų šaknų išnaikinime.”

“Oho!” sušuko Vėjas, “mūsų draugė Negelkė yra gana gili ir mokinta savo pastabose, ir aš pripažįstu teisingumą visa to, ką ji sako apie drėgnumą ir šaltį, ir vielinius kirminus; tačiau, “—ir čia Vėjas sušvilpė žemu balsu besisukdamas apie kvietkų ežias—“tačiau ką aš laikau, mano brangioji, tai tas kad kada tu esi syki gana stipri ir užtektinai sena kad padėjus tave žemėn, šie daržininkai turėtų tau leist augti ir bujoti sulyg gamtos, ir taip pati darytum jei būtum neprižiūroma. Tačiau ne! ištikrųjų, jie turi tave visuomet apkirpinėti, ir apipiaustyti, ir pasukinėti į viršų kiekvieną lapą katras iškrypsta iš nukarpyto pavyzdžio katrą tau jie parinko. Kodel neleisti tavo geltoniems purpurams klestėti sulyg gamtos? Kodel turi kiekvienas kvietkas būt kaklu pririštas prie lazdos, kaip jis tik prasišalęs? Ištikrųjų, su tavo prigimtu švelnumu ir grože, man rodos galėtų tavimi biškį daugiau pasitikėti!”

Ir Negelkė pradėjo taip pat irgi manyti; ir jos spalva pasidarė gilesnė kuomet pasipiktinimas pakilo joje iš priežasties kūdikiško prižiūrėjimo prie kurio buvo priversta. “Su mano prigimtu švelnumu ir grože,” ji sau atkartojė, “jie galėtų manimi biškį daugiau pasitikėti!”

Visgi Radastas laikė kad gali būt kiek nors naudos būti Daržininko priežiūroj; nes jis negalėjo nuduoti kad jis nežino savo viršenybę ant visų laukinių genčių miškuose. Kokis skirtumas didume, spalvoj, ir kvapsny!

Tuomet Vėjas užtikrino Radastui, kad jis niekuomet nemanė užginčyt naudą paeinančią iš gyvenimo derlingoj daržo žemėj; tiktai kad buvo gamtinis augimo būdas net ir darže; ir jis manė, kad tai didelė gėda daržininkams versti Radastą tokiu negamtiniu būdu, nutraukiant visas jo prigimties energijas. Kas gali būti paniekinančiau, pavyzdin, kaip matyti vieną radastą augantį į krūmo pavidalą virš štiebo kito? Ir kas yra su gražiomis besiįrančiomis šakomis, kad jas turi nukirpti kaip tik jos pasirodo? Kodel neleisti sveikam Radastui liuosai ir garbingai augti?

Kam pakenkti jo dailiems nusilenkimams, arba augštiesiems pakilimams? Ar jis gali būt perdidelis arba per buinus? Ar jo žiedai gali būt perskaitlingi? O, Radaste, žinai pats per gerai savo perviršijančius nuopelnus, kad pamanius šis galima!"

Ir ištikro jis žinojo, ir nauja šviesa rodos apšvietė jį kada jis atsiminė pavasario ir rudens apkirpimus kurių jis nuolat susilaukdavo, ir daugybės mažų sakučių, kurios buvo kas metai nukerpamos nuo jo šonų, ir vežimėliu nuvežamos. "Tai nuožmi ir baisi sistema, aš bijau," sakė jis.

Tuomet Vėjas vėl apsisuko apie daržą, ir priėjo prie didžios baltos lelijos, į kurios prakilnią ausį jis pakuždėjo ir sukėlė abejonę apie reikalingumą arba naudą iš parėmimo priekvailės, negražios lazdos jos storo koto! Jis tikrai apgailėstavo tą pamatęs! Ar toji meili ypata manė kad Gamta, kuri tiek daug padarius jai kad garsas jos grožės pasklidęs po visą pasaulį, paliko ją taip silpną ir menką kad ji pati savęs negali išsilaikyti toj vietoj katra labiausiai numanyta suteikti jai lengvumą ir smagumą? Visad šis pririšimas ir suturėjimas!" tęsė Vėjas, piktai papūtes. "Gal aš esu priešingai nusistatęs; tačiau būti nuo laisvės atimtas būtų man tikra mirtis, tad mano siela pakyla prieš visokį vergijos pavidalą ir paveikslą!"

"Ne daugiau kaip mano!" sušuko puikioji balta Lelija, pasiremdama kiek galėdama ant py-nimo kuris rišo ją prie lazdos. Tačiau veltui—ji negalėjo pasiliuosuoti; gi Vėjas tikrai kratė savo šonus, pasityčiodamas juokėsi ir apleido ją. Tuomet jis nušvilpė kalbėti tokią tuščią filozofiją Sauskūnei, kuri išauklėta prie sienos. Ištikrųjų, nė vieno kvietko neaplenkė su savo žalingomis sugestijomis. Jis murmėjo tarp visų—išjuokė Buksas—piktai vilėsi kad saldieji Žirneliai džiaugėsi rate beaugdami, ir belipdami kreivomis lazdomis—ir papasakojo kvietkams, abelnai, kad jis apskelbs apie jų negirdėtą pasidavimą ir nuolaidų paklusnumą visur kur tik jis eis.

Tuomet baltoji Lelija šaukė į jį su dideliu piktumu, ir sakė jam kad jis visai nesuprato jų būdo. Jos tikrai pasidavė šiam pažeminančiam suturėjimui del to, kad jos negalėjo savęs pagelbėti; tačiau jei jis suteiktų joms savo stiprią pagelbą, jos gal nors dalinai pasiliuosuotų nuo šitų negamtiskų pančių kas pavergė jas.

Į ką nelabasis Vėjas, matydamas kad gundinimams nusisekė, didžiu džiaugsmu atšakė, kad jis darysias kuogeriausiai ir nušvilpė bekvatuo-damas iš nepasitenkinimo kurių jis sukėlė.

Ištisą naktį gražūs kvaili kvietkai apverkė

savo vergišką padėjimą, ir laukte laukė savo paliuosavimo ir liuosybės: ir galų gale pradėjo bijoti, kad Vėjas tik tyčiojosi iš jų, ir kad jis niekad nesugrįš joms į pagelbą, kaip jis žadėjo. Vienok, jos klydo; nes, auštant, atsirado staigimas ir užimas tolimamė miške, ir iki saulė pakilo, debesiai skubo per dangų, gi medžiai siūbavo į visas puses; nes Vėjas sugrįžo,—tiktai dabar jis atėjo savo žiauriausiame ir pikčiausiame ūpe,—apversdamas viską kas tik papuolė jam ant kelio. "Dabar tai jūsų laikas, gražieji kvietkeliai!" šaukė jis, daržą besiartindamas; ir "Dabar tai mūsų laikas!" paantrino drebančiai kvietkai, it su koku baimingu džiaugsmu, jos laukė jo prisiartinimo.

Jis atliko savo reikalą labai gudriai, reikia tai išpažinti. Apėjęs daržą vienaip ir kitaip, jis pargriovė Vijoklės stulpą, nuplėšė nuo lazdos raikštį kas prilaikė baltąją Leliją, paliuosavo visus Negelkės kvietkus nuo jų prieraisų, išdraskė Radastą, ir parguldė prie žemės saldžiuosius Žirnelius. Trumpai, į pusvalandį jis išdraskė gražųjį daržą; ir kada jo darbas buvo užbaigtas, nušvilpė pasigirti savo niekšišku darbu kitose šalyse.

Tuo metu, kaip buvo su kvietkais? Vos Vėjas dingio kaip pasekė staigus ir stambus lietus, taip kad nekuriam laikui viskas buvo sumišime. Bet vakarop oras prasiblaivė, ir mūsų draugės pradėjo dairytis apie save. Baltoji Lelija, vis dar šiaip taip stovėjo stačia, nors nebuvo jokio draugiško stulpo kas paremtų josios sultingą kotą; bet, nelaimė! ji ne be mažo skausmo šiaip išsilaikė. Vėjas ir lietaus sunkumas palenkė ją syki, virš jos įiegos, ir josios kamienoj radosi plyšis, kas sakė kad ji neužilgo turės susilenkti ir sekti žemę. Vijoklei dar blogiau buvo. Daržo ėžios slinko į pietus; ir kuomet ji buvo prie žemės prislėgta—jos stulpui nupuolus—jos meilūs kvietkai uždūso šlapia žeme kuri sunkėsi prie jos. Ji jautė purviną sunkumą besisunkentį į josios gražius aksominius varpėlius, ir būtų galėjus verkėti iš nusiminimo: ji niekadose negalės šio vargo nusikratyti. Ak kad ji vėl būtų belipanti savo draugišku pušiniu stulpu! Sauskūnei nebuvo nei kiek geriau; gi Negelkė iš pikčio buvo prisirengusi mirti, rasdama kad ta josios pageidaujama laisvė sulygino ją su purvu.

Pirm diena išsibaigė Daržininkas atėjo švilpaudamas nuo savo ūkės darbo, peržiūrėti savo gražiuosius kvietkus. Jis pasitikėjo matyti kelis nulinkusius kvietkus, ir rasti kad tik vienas arba du prierišai pasileidė. Bet reginiui kokis jo laukė jis visai nebuvo prisirengęs. Perimtas nuostabumu, iškart jis nieko nesakė, bet pakėlė gal-

vas slenkančių, purvinių kvietkų vieną paskui kitą. Galų gale jis prabilo žodžiais gilaus nusiminimo: "Sunku ir pamanyti, kad mano ponias ir jaunoji mergelė neužilgo sugrįžta namon, ir kad niekaip negalima per porą sąvaičių pagelbėti šiems vargšams, iš priežasties kukurozų pjuties laiko! Tai po jų visų, aš bijau"; ir Daržininkas nuėjo savo keliu.

Ak! ką jis pasakė buvo tiesa; ir pirm daug dienų praslinko, parblokštos Negelkės supuvo begulėdamos šlapioj ir purvinoj žemėj. Baltoji Lelija pageltusi vyto ant savo sulaužyto koto; Vijoklės kvietkus daugiau nebuvo galima pažinti, jie buvo taip purvu apnešti; Sauskūnė šliaužė tarp parblokštų žirnelių, kurie niekuomet negalėjo purvą nusikratyti nuo savo galvų; gi Radastas nors ir išleido kelias klaidžiojančias šakeles, greitai rado kad jos buvo persilpnos kvietkams nešti—taip, net persilpnos pačios save išsilaikyti—taip kad jos neprisidėjo nei kiek prie grožės nė prie smagumo. Gi tuo laiku Piktažolės pakilo, ir liūdnas sumišimas užviešpatavo kur sykį daržely buvo viskas tvarka ir gražumas.

Galų gale viena pirm dvi savaiti išėjo, pasigirdo namų šunies linksmas sulojimas. Gi tarnai skubo šen ir ten. Ponia sugrįžo: su jąja buvo ir jaunoji mergelė, kuri greitai išsiskubina į savo numylėtą darželį. Bėgo ji linksmi dainuodama į gerai žinomą vietą; tačiau pribuvus, staigiai sustojo, ir už minutos apsišypė ašaromis! Už valandėlės, liūdnais žingsniais, ji apėjo apie kvietkų ežias, apsiverkdama išnaujo prie kiekvienos, į kurią pažiūrėjo; ir tuomet atsisėdo ant pievelės, ir rankomis pridengė savo veidus. Šiaip ji sėdėjo, iki pajuto švelnią ranką ant savo pečių.

"Čia ištikrųjų tai liūdnas reginys, mano brangi, sakė jos motinos balsas.

"Nesirūpinkime apie daržą, mamyte," atsakė jaunoji mergelė, pakėlus savo apsiašarojusį veidą; "mes galime pasisodinti naujų kvietkų, ir pririšinti išnaujo nekuriuos iš šitų. Tačiau apie ką aš mintijau tai tas, kad dabar, galų gale aš gana gerai suprantu ką mamytė sakydavai taip dažnai apie reikalingumą auklėjimo, ir suturėjimo, ir prižiūrėjimo, mums lygiai kaip ir kvietkams, nupuolusiame pasauly. Vėjas išplėšė šiuos vargšus nuo jų prieraišų, ir jie auga dyki taip, kaip jie patys nori. Aš žinau, kad kadaisia būčiau ginčijus, kad jei toks yra jų gamtinis augimo būdas, turėjo jis būti ir geriausias. Tačiau dabar aš to negaliu sakyti, nes dabar matau pasekmes. Jie daro ką jie nori, nesuturėti; gi pasekmė to yra, kad mano gražusis Daržas pavertas į Dykybę."

(Šeštas Prilyginimas Seks.)

Mylėkim Savo Kalbą

Lietuviai turi didžiutis savo turtinga, skambia kalba; rodos ar tik nebus viena turtingiausių, skambiausių kalbų pasaulyj, nebent išėmus vien graikų ir lotynų kalbas. Ir tai, dar ir čia lieka dvejojimų ir reikalinga ginčų, kad galutinai nusvėrus. Bet, kol kas, lietuvių kalbo-skamba yra pripažinta kaip viena turtingiausių kalbų antbalsiuose; nerashme kitos kalbos, kurios antgarsiai taip puikiai skambėtų kaip kad mūsų kalboje. Paimkim pavyzdžiu, nors ir gana paprastą kasdieninį žodį MEILĖ. Kaip puikiai jis skamba, kokie jo antbalsiai, kiek daug mes juo išreiškiame, kokia galinga jo prasmė, taip, kad mes tokios prasmės nerandame ir nerashim nei jokioj kitoj kalboj. Paimkim žodį BAIGSIU; kiek daug jis mums primena, kaip malonus jo skambėjimas, jo antbalsiai, kurie net ne kartą ir ne vienam ką tai keista ir nepaprasta primena, gal nekuriam net ir šiurpuliai per kūną nuo jo reikšmės perbėga. Vėl, mums paprastas žodis BROLIS, kurio prasmę ir vartone anglų diplomatas ir rašytojas savo knygoje apie lietuvius "Lithuania, Past and Present" labai aukštai nupiešė, paduodamas sekančius vartojimus: "Brolelis, brolaitis, brolužis, broliukas, brolulis, brolulis, brolytis, brolaitėlis, broleliukas, brolutėlis, brolužėlis, brolužaitis, brolytukas, broliukėlis, brolytužis," etc. Dar ir čia nevishi išsitarimai, prie kurių dar būtų galima pirdėti, k.a. brolis, brolytužis ir eilę tam panašių skambių išsireiškimų. Taip pat turime eilių eiles, visą kalbosaką susidedančią iš tokių pat skambių žodžių, kurių prasmę jau senai pasaulio kalbų žinovai yra įvertinę, be kurios (tai yra be mūsų kalbos) žinojimo negali studijuoti, nagrinėti kitų pasaulio kalbų. Bet mes, o ypač mes, Amerikoj gimę ir augę lietuvių jaunimas, visai mažai į tai atkreipiame dėmesio. Jei dar kurie ir atkreipiame, tai tik paviršutiniai, žiūrėdami per pirštus į tą, kas turi būti mūsų daugiausia branginama, daugiausia įvertinama. Lai būna jinai mums brangesnė negu aniems svetimšaliams. Įvertinkime mes ją kaip savo kalbą, kaip didžiausią dovaną mūsų bočių, kurie patys taip ją labai buvo pamylėję, už kurią net ilgas šimtmečius kariavo. Tad tu, JAUNIME čia gimę ir augę, ir jūs visi, kurie tik žiūrite į ją per pirštus, atidarykit ausis tiems muzikališkai skambantiems žodžiams, bei jų antbalsiams; didžiukimės ir gerbkime savo turtingą aukštai įvertintą kalbą, dar daugiau ją įvertindami ją vartojant. Graži mūsų kalba, skambūs jos žodžiai, muzikališki antbalsiai, vartokime visi ją skambiai.

P. B.

Boleslovas Prūsas

Vaikelio Malda

Laisvai vertė J. Šaltenis

Saulė jau leidosi aplydama apylinkę aukso-purpurine šviesa. Dienos paukščiai rengėsi į miegą, naktiniai būdo ir skrido medžioklėn. Faraonas stovėjo savų rūmų prieangy ir matė visą Egiptą. Dykumoje klykė hienos ir šakalai, o snaudžias liūtas raivėsi ir miklino savuosius galingus raumenis, rengdamasis į medžioklę.

Nylo žvėjas ištraukė tinklus, dideli prekybos laivai plaukė į krantą. Suvargęs artojas grįžo su arklų į duminę bakūžę. Miestuose pasirodė žiburiai. Šventyklose skambino vakarinei maldai.

Po valandėlės atsisukęs Faraonas nustebeš pamatė daug sidabrinų paukščių skrendančių nuo žemės. Skrido jie iš maldyklų, rūmų, gatvių, fabriky, kalėjimų, laivų, sodžiaus bakūžių, iš kasyklų. Pradžioje kiekvienas iš jų smarkiai kilo į padanges, bet ten susitikdavo su kitu sidabro plunksniu paukščiu ir abu susikirtę krisdavo vėl į žemę.

Buvo tai, netinkamai žmonių atkalbėtos, maldos. Jos kliudė viena kitai prieiti prie Amžinojo sosto.

Faraonas ėmė klausytis. Užgirdo atskirus maldų garsus.

Ir štai girdėjo ligonį, kuris meldė sveikatos, o vienkart girdėjo gydytoją, kurs prašė, kad jo pacientas kuo ilgiausiai sirgtų. Ūkininkas prašė Amono,¹⁾ kad saugotų jo aruodus, vagis tiesė rankas į dangų, prašydamas, kad galėtų, niekeno netrukdomas, prisipilti maišus svetimų grūdų.

Keleivis dykumoje puolė ant smilčių, prašydamas šiaurės vėjo, kurs atneštų jam nuo jūros lašą vandens; jūreiviai daužė kaktomis dangtį, prašydami rytų vėjo, kurs nuvarytų jų laivą reikiamon vieton.

Žemdirbys prašė, kad išdziūtų potvynio užlieta žemė, vargšas žuvininkas geidė, kad ji niekumet neišdziūtų.

Kalėjimo darbininkai, kurie dirbo dieną, prašė, kad toji diena greičiau baigtųsi, o tie kurie dirbo naktį, maldavo, rankas sudėję, kad diena kuo ilgiausiai išbūtų.

Ir jų maldos susikirsdavo ir nedaeidavo iki dieviškųjų Amono ausų.

Ir kur nenukreipdavo Faraonas savo akių, visur matė ir girdėjo tą patį.

Staiga pamatė baltai-sidabrinį paukštį, paukštį kurio niekur iki šiol nematė, kursai smarkiai ėmė kilti į padanges. Faraonas sekė jį akimis

ir girdėjo mažo vaikelio vakarinę maldą. Jis prašė sau ir tėvams pasisekimo, dėkojo už gėles, paukščius ir visas suteiktas dovanas.

Ir toji mažo vaikelio malda, sidabrinio paukščio pavydale, niekeno netrukdoma, kilo ir kilo į padangę, kol pranyko Faraonui iš akių.

Ukmergė, 1927-IV-17.

—o—

Vienybėje Galybė

Netolima praeitis iš kovos už lietuvių spaudą mus mokina, kad vienybėje dirbdami mes galime atsiekti savo tikslo ir nuveikti didžiausius darbus ir pergalėti sunkiausias kliūtis.

Mažutėlė lietuvių tauta, kovodama už savo šventasias teises, už spausdintą lietuvišką žodį su didelia ir galinga Rusija nenusigando Rusijos didumo, nežiūrint visų Rusijos pastangų lietuvius ištautinti ir surusinti, lietuviai žingsnis po žingsnio vis žengė pirmyn, iškovodami vis daugiau ir daugiau teisių. Galainių privertė Rusiją nusileisti ir gražinti lietuviams neteisėtai uždraustą spaudą ir nors dalinai leisti lietuviškas mokyklas. Tas viskas atsiekta dėka tvirtos lietuvių vienybės ir pasiryžimo kovą laimėti, ir dalinai delto, kad dirbo visi išvien kaip inteligentai taip ir visi prasti darbo žmoneliai ir kaimo ūkininkai visi vienybėje dirbo didelį tautos darbą.

Mes Amerikos lietuviai daug ko galime pasimokinti iš kovos už lietuvišką spaudą. Nors niekas čia mums nedraudžia turėti savo spaudą ir mokyklas, bet vienybės reikalingumas palieka tas pats, nes mūsų ištautėjimo pavojus nei kiek nesumažėjo, bet kur kas padidėjo. Čia niekeno neverčiamas mūsų jaunimas kur kas greičiau ištautėja negu Rusijoje, taigi pavojus tas pats, todėl kiekvieno susipratusio lietuviio pareiga pačiam vienytis ir kitus prie vienybės raginti.

Amerikos Lietuvių R. K. Federacija kaipo lietuvių katalikų vienybės reiškėja šaukia ir prašo visus lietuvius katalikus Federacijos vienybėn. Kiekviena lietuviška katalikiška draugija privalėtų Federacijon priklausyti, nes sąlygos priklausymo yra taip mažos, nes vos pusė cento mėnesiui arba šeši centai metams narinio mokesnio, taigi nors ir mažai draugijai nesunku užsimokėti.

Naujai išrinktos Federacijos Valdybos poseiminiame pasitarime nutarta kviesti visus visuomenininkus ir rašytojus bendran Federacijos darban ir sudaryti tam tikras visuomenininkų, rašytojų bei korespondentų sekcijas, nes tiktai suvienyję visas intelektualas spēkas tegalėsime ką nors atsiekti, nes tiktai vienybėje galybė.

Federacijos Sekretorijatas.

¹⁾ Amonas—egiptėnų dievas.

Joe W. Kadzewick

Proteins

(Continued from No. 10)

The second class of proteins in the classification are the Conjugated Proteins—substances which contain the protein molecule united to some other molecule or molecules otherwise than as a salt. Under this class are the nucleo proteins, glycoproteins, haemoglobins, phosphoproteins and lipoproteins.

The nucleoproteins are found in combination with nucleic acid. These are said to form the chief constituent of nuclei, and are widely distributed.

The glycoproteins are compounds of the protein molecule with a substance or substances containing a carbohydrate group other than a nucleic acid.

The haemoglobins are proteins found in combination with the chromatogenic substance haemin. Haemoglobins form the red pigment of blood of various animals.

The phosphoproteins are proteins which readily yield phosphoric acid on gentle hydrolysis with alkali. Included in this class are caseinogen, the chief protein of milk, and vitellin from egg-yolk. It is not certain whether this class should be included amongst the conjugated proteins.

Concerning the lipoproteins, very little is known with certainty. It cannot be stated definitely whether the fatty substances which are often isolated with proteins are in chemical combination or only physically absorbed.

The third class of proteins in the Classification are the Derived Proteins. They are the derivatives of the protein molecule, apparently formed through hydrolytic changes which involve only slight alteration of the protein molecule. Under this class are the Proteans or Metaproteans, Coagulated Proteins, the proteoses, the peptones, and peptides.

The proteans or metaproteins are substances derived from natural proteins by gentle treatment with acids or alkalis at moderate temperatures. Two of the principle metaproteins are the acid metaprotein and the alkali metaprotein. They differ from the native simple proteins principally in being insoluble in Sodium Chloride solution and in not being coagulated except when suspended in neutral fluids. Both forms of metaprotein are precipitated upon the approximate neutralization of their solution. They are precipitated by saturating their solutions with ammo-

onium sulphate, and by sodium chloride also, provided they are dissolved in an acid solution. Acid metaprotein contains a higher percentage of nitrogen and sulphur than the alkali metaprotein from the same source, since some of the nitrogen and sulphur of the original protein is liberated in the formation of the latter. Because of this fact it is impossible to transform an alkali metaprotein into an acid metaprotein, while it is possible to reverse the process.

Coagulated proteins are produced from unaltered protein materials by heat, by long standing under alcohol, or by the continuous movement of their solution such as that produced by rapid stirring or shaking. These proteins coagulate at an approximately fixed temperature under definite conditions—a property which may be applied in separating proteins from one another by fractional coagulation.

The proteoses are derived from proteins by enzymatic digestion. They are somewhat complex substances, and can be precipitated from solution by salts, for which purpose zinc sulphate and ammonium sulphate are generally employed. The proteoses give characteristic protein reactions, such as the biuret reaction and are not coagulated on heating.

Peptones are still simpler hydrolytic degradation products of proteins, and differ from the proteoses in that they are not precipitated from solutions by salts, even on saturation.

The peptides are still simpler hydrolytic degradation products of proteins than the peptones, substances for example, which yield on hydrolysis two or three amino acids only. There is no hard-and-fast line of demarcation between this class and the classes containing the more complex substances, such as the peptones. The peptides are generally crystalline substances, whereas the peptones are not.

One of the chief difficulties encountered in the investigation of the proteins is that due to their separation from one another. So great has this been that in very many of the cases it is impossible to state whether a substance described under a given name is a chemical entity or a mixture. In the case of insoluble substances, such as the peratins, this statement can be readily understood. But even in the case of the soluble proteins, no satisfactory method for complete separation exists. This is due to the colloidal nature of the substances, so that if one

substance is separated from solution, it will carry down with it, in state of absorption, other substances, which in its absence would remain in solution. For these reasons, and in particular that the identification of an individual protein is not altogether easy. A few proteins, especially some of vegetable origin, can be separated by taking advantage of the fact that they are soluble in dilute alcohol. Others are soluble only in saline solutions, and many of the vegetable proteins furthermore, can be recrystallized from such solutions. Even in this case the product is not pure, but is a mixture of the protein and its salt. The usual method for separating from one another proteins which are soluble in water is that of fractional precipitation by salts. For every protein in a given concentration there is a particular degree of saturation for each precipitating salt, at which the protein begins to separate from solution, and a certain degree of saturation at which the precipitation is complete. This method is, however, very imperfect, and it is probably impossible in most cases to obtain a complete separation of two soluble proteins. A crude separation of such substances as globulins from albumins can, however, be accomplished.

The chief characteristic of individual proteins is the number and quantity of the various amino acids which are yielded on hydrolysis. It is these amino acids that we shall now deal with.

When proteins are hydrolyzed by acids, alkalis, or superheated steam, and in digestion by the action of the proteolytic enzymes, the decomposition products of the proteins include proteoses, peptones, peptides, carbon dioxide, ammonia, hydrogen sulphide, and amino acids. These amino acids constitute a long list of important substances which contain nuclei belonging either to the aliphatic, carbocyclic, or heterocyclic classes of compounds. The list includes glycocoll, alanine, serine, phenylalanine, tyrosine, cystine, tryptophane, histidine, valine, arginine, leucine, isoleucine, lysine, aspartic acid, glutamic acid, proline, oxyproline, and norleucine. Of these amino acid, tyrosine and phenylalanine contain carbocyclic nuclei; histidine, proline, and tryptophane contain heterocyclic nuclei; and the remaining members of the list, as given, contain aliphatic nuclei. These amino acids are all alpha-amino acids, and, with the exception of glycocoll, are all optically active. Also they are amphoteric substances, and consequently are able to form salts with both bases and acids. These properties are inherent in the NH_2 and CooH groups of the amino acids. The amino acids are well-defined crystalline substances with high, and

rather indefinite melting points. They are fairly soluble in cold, and readily soluble in hot water. They are soluble in acid and alkaline solutions, forming salts in either case, and insoluble in ether. Glycocoll, the simplest of the group, is sweet to the taste, and so are some of the others; but a number of them have either no taste at all, or, like the proteins, are bitter.

In the body, the amino acids are deaminized into the corresponding hydroxy or keto acids, the ammonia which is given off combining for the most part with carbon dioxide to form ultimately, urea, which is eliminated. The consensus of opinion now favors the oxidation rather than the hydrolytic process, though it is still a matter of debate as to just where this reaction takes place. The fact that the amino acids are carried via the portal circulation to the liver would argue in favor of this organ as the seat for the chemical transformation; and that this is true has been shown experimentally.

Not all of the amino acids undergo this transformation, for some are needed by the tissues for the repair or for the direct synthesis of tissue proteins. There is no appreciable storage within the body either of amino acids or of their more complex relatives, the proteins.

Glycocoll, alanine, serine, cysteine, aspartic and glutamic acids are among the glucose-formers, while valine, leucine, isoleucine, phenylalanine and tyrosine give rise to beta-hydroxybutyric acid. Histidine is somewhat of an exception. It is probable that its imidazol group is excreted either as uric acid or allantoin, while its side chain (alanine) forms urea. Tryptophane is also an exception: it has been shown that this substance does not form either glucose or beta-hydroxybutyric acid in the organism of the dog.

The nutritional value of the different amino acids varies considerably. Animals fed with protein materials lacking in lysine and tryptophane, fail to grow and develop normally. Likewise cystine and tyrosine are essential for normal development, in fact life without them is impossible.

At an early date it was found that casein, the chief protein of milk, contains very little glycocoll. Since milk is a most important dietary factor in the early life of all young mammals, it was concluded that the animal body has the power to synthesize glycocoll. As a proof of this, it is a well known fact that the animal or human being fed benzoic acid will detoxicate this and by combining it with glycocoll will excrete the hippuric acid thus formed in the urine. The fact that the body is able to accomplish this synthesis

when glycocoll is not stored in the body or available in the food, makes it quite apparent that the appearance of the glycocoll conjugate in the urine must be a result of a direct synthesis. In this same way the synthesis of other "unessential" amino acids in the body can be proved.

Optical Activity	Amino acid	Neucleus	From decomposition
d	Isoleucine	Aliphatic	Pibrin-Heteroproteose
l	Proline	Heterocyclic (Pyrrol ring)	Hordein
l	Phenylalanine	Carboicyclic	Tein
l	Aspaotic acid	Aliphatic	Spongine
d	Glutamic acid	Aliphatic	Gliadin
d	Hydroxyglutamic acid	Aliphatic	Casein
l	Serine	Aliphatic	Salmine
l	Tyrosine	Carboicyclic	Tein
d	Arginine	Aliphatic	Salmine
d	Lysine	Aliphatic	Alpha-Cyprinine
l	Histidine	Carboicyclic	Sturine
l	Tryptophane	Heterocyclic (Indole ring)	Casein
l	Cystine	Aliphatic	Human hair
l	Hydroxyproline	Heterocyclic (Pyrrol ring)	Gelatin

—o—

Stella Maris

S. S. "Lituania"

Sidelights on K of L Excursion

Tuesday, June 14, 1927—

It rained, and it poured, but our excursionists were undaunted, they kept arriving at the pier ready to embark on "Lituania" in the best of spirits.

There were many delegates at the pier who have attended the K of L Jubilee Convention in Elizabeth, N. J. Some were sailing with the excursion, others came to bid a farewell.

Too bad, "Ruffles" Yuška and George Prancietis had to stay behind. Were there traces of tears in their eyes, or did we imagine it?

Wonder who the fellow was with the overcoat and the straw hat on a rainy day. 'Twas a fine combination. Don't you think so?

We envied Father Simonaitis the red, red roses. Gee whizz, we wish as much love belonged to us, too.

The ship's officials provided all the Lithuanian excursionists with Lithuanian and American flags, as a result the departing scene was very touching and colorful. From the quantity of Lithuanian colors, we were aware that more than a hundred Lithuanians were present on the "Lituania."

To our delight there were some Lithuanian boys and girls working on the boat.

The "Lituania" left anchorage at 3:40 P.M. Daylight Saving Time. In a couple of hours the New York skyline was lost to view and we were in the open sea.

Wednesday, June 15, 1927—

"Water, water everywhere,
But not a drop to drink"

—is our text today.

The majesty, the unsurpassable fascination of the ocean is getting possession of us. You who have never been on the rising, falling waves, with nothing to greet your seeking vision but water and water and endless stretches of water, are missing the greatest thrill of your life—the most powerful definition of God.

The art of acquaintance is in full swing today. By golly, everybody is working pretty fast, but it's no wonder 'cause we have to meet sooner or later, it is an unavoidable occurrence.

Well, well, by the way, have you ever thought how many perfectly good romances can have their origin on shipboard. Our "Vyčiai" weren't very far behind in this respect.

"Bum-bum-bum"—I give you three guesses! Ha! ha! well it's our dinner-bell, and the originator of this phrase was our own Kaziukas Baltramaitis, or in other words "Krakmolos."

Can you imagine that wee, little birds can follow the ship for more than 283 miles into the sea and then return. The last to see us off were our tiny feathered friends.

Crossing the Atlantic the clocks on the ship are turned forward from 25 to 30 minutes each day. That means that we're traveling towards the sun and every morning we greet the sun half an hour earlier. Can you beat it!

The weather is fair and by noon we've made 283 miles at the rate of 14 knots an hour.

Thursday, June 16, 1927—

Jiminy crickets, do you know what happened to-day? Not much, only we got seasick!.. By golly, there were many delicious, appetizing things to eat, but... At night a dance was arranged, and the orchestra played, but... Well, please use your imagination.

Distance made 320 knots.

—o—

A. Rudis

When softly dawns the golden light,
And shadows melt o'er land and sea,
Oh sweet and sacred Heart of Christ,
We consecrate our souls to Thee,
Before the toil of the day is done,
When starry vigils have begun,
Before the Eucharistic King
We consecrate our all to Thee.

Rev. Michael Urbanowich

Comparative Study of Social Life In The 13th and 20th Centuries

Ye who built the churches where we worship,
Ye who framed the laws by which we move,
Fathers, long belied and long forsaken,
Oh, forgive the children of your love.

Kingsley.

Seven hundred years have elapsed since those of the greatest Century as Dr. J. J. Walsh called the 13th century.

Is not the interval of time too long to make any comparison? Of course not! It would be difficult to compare two kinds of social life even of the same time and age, if they were found in quite different circumstances and under different influences. For instance Social life in Thibet and in Paris. But, in our study we shall endeavor to compare two kinds of social life, which though not found in the same territory, at least, are almost under the same influence, namely, Christian revelation and Greek philosophy. The whole of Europe, in the 13th century, should be considered as one individual social and cultural unit; moreover, that the geography of those days the eastern boundaries of Europe, dividing it from Asia, at the Don River.

Only in the 18th century on the request of Czarina Catherine the Second, that there was established the recent manner of dividing "Eurasia" in two parts, Europe and Asia by the Ural Mountains, Ural River, Caspian Sea and Caucasus Mountains.

In the 13th century Christianity was spread in nearly all western, northern and southern Europe. Eastern Europe in those days was the scene of the greatest struggle between Christianity and Paganism. The representatives of Christianity were the Slavic inhabitants of the territories lying between the Carpathian mountains and the Don river. The Greek monks of St. Basil and the south Slavic missionaries the spiritual sons of Sts. Cyril and Methodius, spread the Holy knowledge of God and His Will in these regions during the preceding centuries. Officially the Orthodox church was in schism with the Roman Catholic church, but the Slavic nations were very far distant from Constantinople, the center of the schism and were autonomous, because of this they were more united spiritually with the Holy See at Rome than with schismatism at Sofia. But even there, where Byzantium was nearer and stronger, the social spirit of the population was not too much different because cul-

tural influence of Byzantium was in all Europe, even in most distant parts in those days.

The Lithuanians lived near the shores of the Baltic sea, and in the 13th century they were still pagans and very warlike. At that time the Crusaders were invited to move against them and eventually a military religious order was established in the territories of the old Prussians. The Lithuanians, however, remained victorious and even conquered some Slavic-Russian lands on the borders of the Dnieper river. The Lithuanians did not fight the civilization and religion of the countries occupied by them; on the contrary, they put themselves under their influence. The Slavic nations accepted willingly the domination of the Lithuanians because in this manner they became secure from the invasions of the Tartars, who in the 13th century went out of Central Asia to occupy for a short time the whole of Eastern Europe and it was only in Silesia and Hungary that they were checked by the Western European Knighthood as they had been stopped previously on the North by the Lithuanians. Therefore, Eastern Europe in the 13th century was half Christian and half pagan, but then paganism was only official and superficial, while European Christian civilization, the same as in Western Europe, was there already enrooted and widely spread by the missionaries and the monks. Historical facts of the deadly struggle between the Slavic heroes and the Tartars gives us the best proof, that the same chivalry, the same spirit, reigned in Eastern Europe as in Western, where the Spaniards fought with the Moors, and in Southern Europe where the Italians had struggled with the Saracens.

When we consider the social life of the 20th century we should include the whole of Europe and the whole of America and only partially Asia, Africa and Australia. In our days Europe and America represent one unit, as did Europe in the 13th century. The communication between those two continents is easier now than was the communication between Eastern and Western Europe in the 13th century and communication is the most important factor, unifying the different countries into one geographical totality as well as cultural, social, etc. But, communication is not the only factor uniting Europe with America. There are some other factors amongst which the first is the population. The

population in Europe and in America at the present time is practically the same. The old inhabitants of the Western continent—the Indians, both numerically and financially are very unimportant. The same may be said concerning the Negro and the Japanese or Chinese population of America. In the South and Central American Republics numerically the mulatto population is a little larger than the United States of North America, but, unrestricted immigration of Europeans makes even numerical strength weaker day by day and gives the European races undoubted predomination in the whole American continent.

Asia, Africa and Australia may be taken into our consideration only in so far as they are under the influence of Europe, and under the administration of the Europeans. It may be that Japan, China or India have a very high culture, but their culture is of quite a different kind and is derived from quite different sources; and as such do not come under our discussion, which is to compare the social life of the same races under the same influence and only in different times and different circumstances i.e. 13th and 20th centuries.

In the 20th century Christianity still reigns in the hearts both of the Europeans and of the Americans. Even socialism which rises from extremely materialistic and atheistic sources has not enough audacity to fight directly against the religious spirit of workers, and even in politics sometimes goes hand in hand with one Christian denomination against another or against a common political enemy. There are at times anti-christian, anti-religious movements like Bolshevism or Mexicanism, but they generally have only local "frontier" importance and are of short duration. As the centers of anti-religious movements are almost outside of cultural regions, the centers of religion are, for the most part, cultural, located in the most ordered countries as for example the center of Catholicism is in Italy, in Rome, and the Catholic Eucharistic Congresses are arranged in the most beautiful and the most noted places in the world. Even the protestanic religious activity in our days is kept within the borders of cultural regions and trespasses them only in the form of missions, never looking outside for any source of life of any inspiration. Even the style of churches built by the Christians in our days is almost the same as those built in Europe in the 13th century. All this obviously demonstrates to us that the religious spirit, the moving spirit, in the 20th century is the same as in the 13th century and as it was then, so

also now it is fighting with enemies and invasions from outside.

In the 13th century Europeans in their private every-day life were of the same bright, joyful, sane natural spirit, which was dominant in old Greece, in its best time and which inspired Aristotle to lay the foundation of the best natural ante christian philosophy of life. The insane unnatural doctrines of Buddhism and Brahmanism, as well as "predestination" of Mohametism were quite alien to the Europeans of the 13th century. All they desired was to live and to live in prosperity and peace, to work and to be proud of their own work. Not the oriental mystic dream but real activity of all kinds, was the essence of their tendencies and desires, their education and estimation. It would be a tedious narrative to explain how bright, animated and uncorrupted the spirit of old Greece came to Europe, but it is a matter of fact that it was there and reigned.

Now in the 20th century we see in Europe, and more so in America, the same spirit of realism and of activity, which prevailed in the 13th century. Later in our explanation we shall endeavor to demonstrate in detail the influence of the old Greek spirit upon the private individual life in our days. At present it will suffice to express the obvious estimation, that the American as well as the European daily make progress in every phase of human life, and that this progress is the best indication of realism and activity which is something entirely different from the useless dream and idle rest. Next we have a general expression, that the 13th and the 20th centuries are not so different one from the other. On the contrary, there are between them many common elements of social life and the comparative study of these two centuries can be made with great success. Going into details we can readily see that if the social life in the 13th century was perfect in its construction, although not enough developed, and if developed then in only a small scale, the social life in the 20th century in foundation is essentially the same as in the 13th century although in details it is sometimes corrupted, sometimes developed into a monstrosity. In the natural growth of society there appeared some deformations of its nicest primitive form, especially because the organization of society had undergone so many diseases and operations. Therefore the comparative study of the 13th and 20th centuries will give us not merely contrasts, but also likenesses and even more of likeness than of contrasts, much so, that

the whole study can be seen as a demonstration of some differences in the same social forms.

Parts of Society in the 13th Century.

One of the most expressive distinctions of social life in the 13th century is the division of those nations into the classes and ranks. There were in every full developed society five classes, the clergy, the noblemen, the townspeople, the peasantry or tenants and the wage-earners: stewards and servants (courtiers). Of course every class had its own subdivision into higher and lower rank, but the subdivision was unimportant and only a question of economic condition of some family, while the principle division into five classes was most important and had its foundation in legislature, traditions and estimation of those people. It seems to be questionable, why so little is spoken in history concerning the number of classes, when it is so important. Some writers express it clearly (as Petrus Skarga, S.J.) but generally it is true, the number of classes are not so popular as it should be. Nevertheless none of the historians are alien to five classes as none could add to those five classes or take away any one of them. The beginning of the division was not later than the social life itself. In undeveloped society classes were also undeveloped, but where society had churches, government and an army, towns and hamlets, there were also the five classes. The distinction between them could be more or less obvious, more or less steady, but from the beginning every class had its rights and its duties, both derived from its nature.

In the 13th century Christian Revelation was very popular and best understood. One of the most important principles of Christian Revelation was, that all peoples are children of one first family; that Jesus Christ came into this world to redeem all men. He gave His life for all. Therefore, the spirit of equality in the 13th century was very strong, and the division of society into classes did not mean any essential hierarchy. On the contrary, there was the most profound understanding that all the classes are equal both in the eyes of God and in itself. Of course there was among the classes a "precedentio" or a priority as among the Persons of the Most Blessed Trinity, but the priority did not mean any "higherness" nor greater value. Generally in the 13th century our fathers were so well instructed in religious questions, that they knew very well that the belonging to any class on earth meant little or nothing toward the attainment of heaven and that the fulfilling and performance of their du-

ties was the most helpful and necessary. The duties of every one were in the closest relation with his own class. Therefore every one, with few exceptions, was proud to belong to his own class and of this he was conscious before all.

It can be seen in detail. The clergy occupied the first place in enumeration. "Primi inter pares." The first place was it due, because of its greater organization in itself, for education, or as Peter Skarga, S.J. says, for its closest contact with all other classes, but not for its greatest force. Everybody understands that the clergy, especially the Catholic clergy, with its celibat and thousands of mendicant monks, is the class most dependent not only on Divine Grace, but also on all other classes. Besides this dependence itself the clergy had its own hierarchy, very significant and putting the many ranks of clergy on just the same grade, as parallel ranks of other classes. Therefore it is obvious that hegemony of the clergy, if it was there, in no way can it be said to have been burdensome or forcible for other classes. Nevertheless every member of the clergy was very conscious of his belonging to the clergy, because by his ordination he was ascribed to the clergy and it was made voluntarily on the part of its own, on the part of his parents and on the part of the clergy officials. He was proud of belonging to the clergy, first because he understood, that he is on the way of his vocation and so explains the best will of his Creator. Second, that he knew that his class was very important in society and that he can participate not only in the works, but also in the merits and honors of his class. Sometimes this pride became very exaggerated, especially if any member of the clergy was by his nature very ambitious and fond of making comparisons between his own position and the position of lower ranks of other classes. But a fault like this was never common and in no way could spoil the essential equality between the clergy and other classes because every ambitious clergyman had enough occasion for humiliation not only in his relations with higher ranks of other classes, but also in his relations with higher ranks of his own class (if he was not the Supreme Pontiff). Besides the clergy was always in need, because of the numberless ecclesiastical beneficiary foundations, the support of which fell upon the clergy, who although not always sufficient in number to meet the necessity, however always asked for support from the other classes. This condition, of course, was the cause of many humiliations, especially for the most active and more influential clergymen. (To be continued).

Stasys Pieža, B.A.

Criticism, Reviews, Poetry

"Some books are to be tasted, others to be swallowed, and some few to be chewed and digested."—Francis Bacon

MISTER THADDEUS

"Lithuania, my country. Thou art like health. How much to prize thee he only can know who hath lost thee. Now the whole charm of thy beauty I see and I sing, for I pine after thee... carry my yearning soul to those wooded hills, those green meadows stretching wide on the shores of the blue Niemen; to those hills painted with many-hued corns, golden with wheat, silver with rye; where grow the amber rape and buckwheat white as snow, where with a maiden blush the medick flames, and all is girdled round, as with a ribbon, by a green ridge where sparse calm pear-trees sit." (Pan Tadeusz, Book I. A. B. Mickevičius.)

Poland today glories in the fact that she possesses an epic poem, *Pan Tadeusz*, and the poet who wrote it, Mr. Adam Mickiewicz. Likewise Poland joys having in the ranks of their greatest men Kosciuszko, its immortal hero of democracy, the leader of Poland's last fight for independence before the final partition. The Slav country in like manner takes pride in Moniuszko, a Polish musician as distinctly national in his inspiration as Chopin himself, and second to him in genius. Poles pride themselves and give to their country's Book of Martyrs the noble figure of Traugutt, head of the national government during the last insurrection of 1863. The Pole country places in her ranks a man of literary eminence, Żegota-Domeyko, who earned the confidence of South Americans as a professor of Geology, and was elected rector of the academy of Santiago de Chile. In like manner they assume as their own W. Syrokomla (L. Kondratowicz), a poet equal in merit to Wordsworth.

These men, Poland's eminentissimi, likewise the poem *Mister Thaddeus*, are not of genuine joy to the Poles. These Poland's literati are sons of Lithuania! Lithuania's history, ideas, legend-story, scenery, the primeval forests, beautiful skies are subjects of Mickevičius, Kondratavičius, Żegota. It is true they wrote in the Polish language for the Poles, yet they never forgot their Lithuanian origin.

The times of the early part of the nineteenth century explain why brilliant Lithuanians with literary talent were inveigled into the so-called Polish spirit. Among Russians and Poles there was political unrest, and Lithuanians were domi-

nated so that they were nothing more than serfs to bojars, the Polish noblemen. A Pole was considered a man of esteem; a Lithuanian, a slave. Parents of Lithuanian origin who wished their sons to be educated assumed Polish names, spoke in Polish, and instilled in their offspring Polish national feeling. Such was the case of Kosciuszko, Żegota and Mickiewicz.

Here we shall consider Mr. Adam Mickiewicz and his work, *Pan Tadeusz*.

Adam Mickiewicz, the greatest poet of Poland, was born near Novogrodek in Lithuania (Minsk), on the 24th of December, 1798, a descendant of an old Lithuanian noble family. When Lithuania ceased as a government in the final partition Adam's father gradually became Polonized, and when he was born his father was a second class nobleman of the *Szlachta* party. Adam was educated at Vilna university. In 1822, whilst teaching literature at Kaunas, he published his first collection of poems, full of inspirations of Lithuanian life which he received from the *muzikai*, the then almost enslaved Lithuanian peasants. He died the 28th of November, 1855 at Constantinople, Turkey. His body was taken to France and buried at Montmorency; but in 1890 his bones were transported to Poland and laid beside those of Kosciuszko in the cathedral of Cracow. Adam Mickiewicz is one of the greatest poets of the world.

The best poetical work in the Polish language, with a distinctly Lithuanian episode, the only successful epos of our century produced is *Mister Thaddeus* or *The Last Raid In Lithuania* by Adam Mickiewicz, not a Pole, but a Lithuanian.

Mickiewicz by writing *Pan Tadeusz* achieved what no epic writer did in this sense, that he succeeded fully in reproducing not only the origin and source of the customs of his native land, but all the greatness and all the poetry which the period about the year 1812 had in its bosom. He dared to found a whole epic on his own observation. Mickiewicz achieved the epic *naivete*, which is so rare to all the other poets.

The subjects of *Pan Tadeusz* have characteristics of old epic subjects. Lithuanian life about 1812 was an entirely civilized condition in its way, yet wholly outside of the monotonous cosmopolitan civilization. Here in Lithuania everything is original, from the peculiar food of the

country, to the variegated dress. There is a wealth of characteristic customs. And every weapon, every club, every sabre, every gun has a history which is told. Every person who appears is an original of the primeval forest. Here there is neither supremacy nor discipline. Here men do justice for themselves with weapons in their hands; they acknowledge no superior, carry on war and give battle on a small scale, rend the land with internecine conflicts until the coming of the Russian drives the enemies into each other's arms.

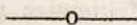
The sub-title of the epopee is *The Last Raid In Lithuania* and treats of the old anarchical custom of determining litigation between two noble families. Some of the characters are Soplica, Count Horeszko, the leading character Tadeusz, Robak, Jacek.

In the main the description of individuals is not at all the most important thing. The principal subject is the broad description of natural life and of human life as determined by natural surroundings.

So the hopeful and martial spirit of the times of 1812 filled Mickiewicz's soul, as he expresses it in *Pan Tadeusz*:

"O Spring! to have seen thee in our home that great year, thou memorable Spring of War, thou Spring of fertility! O Spring! to have seen thee with flowers in masses, with the green of the fields and woods, and the pomp of warriors in battle array, rich in miracles and achievements, and with thousand hopes in thy lap, memory great and fair, thou fillest me even today. Born and bred in thralldom, as a child an exile in chains, I have never in my life known but one such Spring."

As a literary piece of work, the epopee *Mister Thaddeus*, is immortal. Adam Mickiewicz as poet has recorded his name for all posterity. Because in *Pan Tadeusz* he succeeded in making the ancient Lithuanian forest speak, was able to conjure up the wild and merry hunt in the country, the natural sounds of the animals, the twitter of the birds, the growling of the bears, the choir of all human voices.

SAINT CASIMIR ACADEMY ECHOES.

The only product of journalism typical of Lithuanian-American students in Uncle Sam's land is *Saint Casimir Academy Echoes* (Šv. Kazimiero Akademijos Aidai), a bi-monthly published by and for the interest of girl students of

Saint Casimir Academy, 2601 West Marquette Road, Chicago, Ill. The June issue (graduation number), volume II, number 4, of the *Echoes* is here in process of review.

Very pretty misses stare at us from the front cover page of the magazine. We see they are the editors: Misses Anna Auskalnis, editor-in-chief; Felice Nausėda, associate editor; Barbora Lindzius, Emily Prosevičius, Sophie Davidauskas, Eugenia Grunas, the school, clubs, alumnae reporters; Helen Nutautas, art editor; Emily Prosevičius, Lithuanian editor, and Agnes Kodis, circulation manager. From such an editorial staff a successful piece of journalism is expected.

Perusing the magazine's pages, which is far from a tedious task, we notice striking effects of the able editorial staff: the completeness of labor, the fine choice of stories, the commendable selection of pictures for a graduation number, the appearance of original about-school jokes.

"That Dear Old Granny O'Mine," by Miss Anna Grinevičius, is, in our opinion, the best article appearing in the *Echoes*. It is a descriptive story of very much human interest concerning the goodness of a grandmother, "that grandma is indeed the dearest soul in the world." The story is original for it concerns the writer's grandmother. We commend Miss Grinevičius for her easy flowing style, simplicity in moulding words, phrases for print.

The bulk of the magazine is made up of Lithuanian stories, featuring *Vytauto Sūnūs*, translated by Vėgėlė. To our minds the story is a credit to the magazine, if it is a product of a student of the academy. Everything in a school paper, for originality's sake, ought to be by students, for students. Something makes us suspect *Vytauto Sūnūs* is not student work, and our advice is to discontinue it by allowing works only by young misses of the academy.

As fine as the magazine is, there remains a blot which mars its perfection—the lack of the editorial section. No school paper should be without editorials! They portray what students really think.

In the main we commend the staff for what they have accomplished since the magazine's inception, which is two years ago. The sisters are to be congratulated for their untiring efforts in promoting the first piece of journalism by Lithuanian-American students.

The *St. Casimir Academy Echoes* students' journal has not reached the heights of literary accomplishment, yet it is advisable for high school boy and girl, college lady and man, and

seminarian to subscribe to the magazine and watch with each new issue its quick ascent to pinnacles of literary fame.

—o—

POEMS WE OUGHT TO KNOW.

Trees.

By Joyce Kilmer (b. 1886, New Brunswick, N. J.—killed in action in France, 1918), who was one of the most promising of the young American poets. He was a Catholic convert.

I think that I shall never see
A poem as lovely as a tree.

A tree whose hungry mouth is prest
Against the earth's sweet flowing breast;

A tree that looks at God all day,
And lifts her leafy arms to pray;

A tree that may in Summer wear
A nest of robins in her hair;

Upon whose bosom snow has lain;
Who intimately lives with rain.

Poems are made by fools like me,
But only God can make a tree.

—o—

Ona Rudziukė

"THE PASSION."

By the Blood that flowed from Thee,
In Thy bitter agony,

By the scourge so meekly borne,
By Thy purple robe of scorn,

"Jesus hear our pleading pray'r."

By the thorns that crown'd Thy Head

By Thy sceptre of a reed,

By Thy Footsteps faint and slow,

Weighed beneath Thy cross of woe,

"Jesus hear our pleading pray'r."

—o—

K. Vidikauskas

HURRAH! FOR LINDY!

Lindy is our glory, pride—

For his transatlantic flight;

Conqueror of the air-space,

In the last his airy race.

He is our eagle and lion...

He will soon fly to the sun.

And with flag of stripes and stars...

He will after fly on Mars.

Then for him:—Hurrah! I shout,

Like for hero with the crowd.

Philadelphia, Pa., 28-VI-1927

Padarža

PO DIEVO GARBĒS PRIEDANGA,
POLITINIAI ŽABANGAI.

Viso katalikų pasaulio, net mažutėliai žino, jog Dievo Motina yra Karalienė visos žmonijos. Lenkai pasirodė paikesni už mažus vaikus. Kad apgauti ir politinei nugalėti lietuvius, veidmainingai paskelbė Aušros Vartų Panelės Švenčiausios paveikslą, Lenkijos Karaliene.

Ką gi lenkai daro? Jie vedami Lietuvos aneksijos apetitu, sumanė apgauti lietuvių tautą ir parodyti pasauliui, būk tai Lietuvos nėra, tik keli "užsispyrėliai" Kaune sėdi ir purške.

Pilsudskio (Lietuvos išgamos dvarininko) vedami sumanė vainikuoti Vilniaus Aušros Vartų Panos Švenčiausios paveikslą, ne visos žmonijos Karaliene, bet Lenkijos Karaliene!? Vadinasi, lietuviai neturi teisės, nė pretensijos prie minėtos Panos Švenčiausios. Nežiūrint, kad Ji apsirinkus vietą Lietuvos sostinėj, kad lietuviai to paties Sutvėrėjo vaikai, lenkai drįsta pasisavinti tą, kas priklauso kiekvienam gyvam žmogui.

Taip, jie kvietė dalyvauti ir lietuvius, net atidarė demarkacijos liniją dešimčiai dienų. Bet lietuviai žinojo lenkų nedorybę ir nėjo garbinti lenkiškos karūnos. Lietuviai giliai jaučia veidmainingų šlėktų pasityčiojimą ir žino, kad neteisėbei bus galas. Anksčiau ar vėliau ateis laikas, kada lietuviai eis pagerbti mylimą Aušros Vartų Panelę Švenčiausią, Lietuvos Motinėle ir Globėją. Eis pasiguosti ir Šventam Kazimierui Karalaičiui, kad Jis neleistų daugiau niekšam lenkam skriausti mus. Gal mes prasižengėm ir neverti esame būti Aušros Vartų priangy. Nes mūsų "šventoji" Lietuva negalėjo atsilaikyti prieš trijų armijų pasėtų niekšysčių. Gal mes kalti už paplitusią bedievybę. Bet mes nieko svetimo nesiekiamo, tik norime atgauti kas Gedimino, Keistučio ir Vytauto palikta. Tai mūsų bočių palikimas ir teisė neabejotina.

Įdomu, del ko dalyvavo Amerikos atstovas toj lenkų herezijoje? ("Polska wiara" dabar "Królowa Polska.") Juk Amerika laisva šalis, neturi noro prie jokios aneksijos, o jos atstovas J. B. Stetson, Jr. dalyvavo lenkų sugalvotame manievre prieš Lietuvą?..

Kas bus kas nebus, o lietuvius nepražus. Ateis laikas, gal ir neužilgo, kad mes Vyčiai važiuosime niekeno nepersekiojami į Vilnių atlankyti savo organizacijos globėją Šv. Kazimierą, Aušros Vartų Paną Švenčiausią, kur sutartina malda iš jaunų Vyčių širdžių neš padėkos auką Visagaliui už savo ir Tėvelių sveikatą, už Lietuvos laisvę, ir žmonijos gerbuvį.

Pastabos ir Apžvalga

Sharkey-Dempsey kova. Liepos 21 d., š.m., sunkaus svorio kumštinėse, New York'e, lietuvis Juozas Žukauskas (Jack Sharkey) kumščiaivosi del progos susikirsti su Tunney už pasaulinį bokso čempionatą. Kaip žinoma, Sharkey pralošė.

Del ko Sharkey pralošė, gana aišku. Viena, kad taip norėjo didžiama stambių tame biznyje užinteresuotų asmenų, kurie žinojo, jei Dempsey laimės, tai jį panaudos prieš Tunney del sutraukimo didesnės publikos, ko iš Sharkey nesitikėjo. Todėl, kada Dempsey mušė Sharkiui žemiau juostos, tai referee nenorėjo matyti. Kuomet Sharkey protestavo ir referee nesiskubino suprasti, tada Dempsey pasinaudodamas nuleistom Sharkio rankom smogė į pažiaunę ir numušė jį. Žinoma, Sharkis užgautas tuštumon ir gavęs netikėtą smūgį, beto matydamas kad galingi tūzai nori Dempsey matyti laimėtoju, tai ir nekėlė. Tą liūdijo Sharkio rodomas piktumas žiūrėtojams. Jis gerai suprato, jog teisybės nesulauks. Telegrafistas, kuris siuntė momentales žinias, Lynch, Dempsiui favorizuojuant sušuko, net pašokęs nuo vietos: "Kill him, Jack. There's life in us old fellows yet." Korespondentas pastebi: "The crowd was Dempsey's crowd." Tokiame atsitikime, kad Dempsey užmuštų Sharkey ir tai liktų Dempsey teisus.

Kad tiesa, kas viršuj pasakyta, tai liūdija šių korespondentų žodžiai:

W. O. McGEEHAN, Herald-Tribune—Dempsey landed low on the purple trunks of Sharkey. The Lithuanian protested, and as he protested, Dempsey drove in another right, even lower. Sharkey started to crumple, still complaining to the referee, who paid not the slightest attention to his protests. Seeing that Sharkey was dropping, Dempsey whipped a left with all the force that was left in him. It crashed against Sharkey's jaw and the Lithuanian dropped on his face.

SAM TRAUB, Morning Telegraph—Dempsey repeatedly had landed low punches during the entire scrimmage without once drawing a complaint from Sharkey, but once or twice bringing admonition from the referee. Yet when he made his last attack, with his strength fast ebbing, O'Sullivan, considered one of our best referees, totally ignored the low punches and enabled Dempsey to walk off with a knockout victory.

JOE VILA, Sun—Sharkey was hit below the belt at least twice before a short left hook to the neck or jaw dropped him to the floor for a count of ten.

GEORGE UNDERWOOD, Evening Telegram—Sharkey drops his hands, straightens and appeals to the referee. While he is appealing Dempsey steps in with a left and right and left, all clearly low punches, and as Sharkey topples uppercuts to the jaw.

JOE WILLIAMS, Evening Telegram—Dempsey was my pick to win the fight—but he was not my pick to win the way he did. All I know is that it looked bad.

Pašventinimas naujos bažnyčios. Birželio 12 dieną įvyko iškilmingas pašventinimas Dievo Apveizdos naujos bažnyčios, kur klebonauja gerb. kun. Ig. Albavičius.

Kun. Ig. Albavičiaus vardas gerai žinomas Vyčių organizacijos nariams. Jis yra vienas iš tų, kurie 15 metų atgal matė reikalingumą jaunimo organizacijos. Jis toj organizacijoje darbuojasi nuo pat Jos kūdikystės dienų. Per 3 metus buvęs L. Vyčių Centro Dvasios Vadu. Tai vienas iš rimtųjų jaunimo vadų, kuris blaiviai žiūri į jo ateitį, reikale teikdamas naudingus patarimus. Jis yra jaunimo be galo mylimas, jo ištartas žodis daug reiškia, nes niekuomet nekalba daug, bet savo mintį išreiškia trumpai ir aiškiai.

Kun. Ig. Albavičius ne vien jaunimo mylimas, jį myli kaip mažas kūdikis, taip ir gyvenimo naštos sulenktas žilgalvis senelis. Jo rūpesniu ir dideliu darbštumu skiria debesius Dievo Apveizdos naujos bažnyčios bokštai, pavyzdinčiai tvarkoma ir vedama parapijos mokykla, kurioje mokytojauja seserys kazimierietės, ją lanko keli šimtai parapijos vaikučių.

Kun. Ig. Albavičius kelis metus ėjo mūsų išėivijos lietuvių katalikų aukščiausios įstaigos Federacijos Centro Pirmininko pareigas.

Didelė parapija, statymas bažnyčios ir galybės kitų įvairių reikalų, kurie atima daug laiko, vienok kun. Ig. Albavičius be tų ištenka laiko aplankyti kiekvieną lietuvių žymesnį parengimą, ap-lanko kiekvienos draugijos susirinkimus. Ypa-tinčiai jis laukiamas L. V. 4-tos kp. susirinkime, kuriai vadovauja amerikonukai, jo taktas, malonus būdas, pamokinimai sutraukia nemažą būrį čia gimusio ir augusio jaunimo.

Linkime kun. Ig. Albavičiui ilgiausių metų. Te skamba jo malonus balsas ilgus, ilgus metus naujoj Dievo Apveizdos parapijos bažnyčioj, te stiprina mūsų išėivijos lietuvių dvasią, te šaukia juos prie meilės, vienybės ir susipratimo.

Amer. Liet. R. K. Moterų Sąjungos Seimas įvyks rugpjūčio 15, 16 ir 17 d.d., Detroit Mich. Iš pranešimų pasirodo, kad Detroit'o sąjungietės stropiai ruošiasi prie būsiančio seimo.

Praneša, kad seime dalyvaus viešnia iš Lietuvos p-ia F. Pikčilingienė, viena iš žymiausių Lietuvos moterų veikėjų.

Ruošiamas įvairiausias programos, kuriame dalyvaus du vietiniu chorū vedamu p.p. J. Olšausko ir Nakrošo. Į programą pakviesta p-ia Alena Rakauskienė, garsi Amerikos lietuvių dainininkė.

Sveikiname Moterų Sąjungos seimą—jū nenuilstantį darbingumą, pasiryžimą pasekmingai rišti tą taip svarbū mūsų išėivijos moterų klausimą.

St. Būdavas

Biografija ir Kritika

Leonas Vitkauskas *Spinduliai ir Šešėliai*, eilės, 64 pusl., Kaunas 1926, p. Vitkauskienės leidinys.

Ką tik mūsų kritikai nusišluostė ašaras. Ligšiol jie vis verkšleno vieną ir tą pačią giesmę: "Nėra poetų, nebėra poezijos! Kūrėjai, susimildamieji, pakumštelėkit įkvėpimui pašonėn, duokit mums kūrybos."

Ši jų aimana tikrai suezino poetų ausis. Kai-kuriems ir stipriai dunkstelėjo: net į patį sielos dugną. Poetai sujudo. Vieni surinko nuo "bado metų" savo eiles, kiti tuoj pat sėdos kramtyti poetiškosios plunksnos. Vienų kūriniai dygo kaip ant mielių, kitų, rodos, ne greičiau dungėjo už straigės kelionę. Bet liko dar ir tokių, kurie pusiau prisimerkę žiovavo ir laukė kaip seksis jų collegoms.

Poetai dygo. Buvo įvairių: balto ir raudono "kraujo"; maironistų, modernistų, futuristų ir kitokių. Patikome nemažą būriuką. Čia pamatėme: Putiną, Kiršą, Rimydį, Binkį, Brazdžionį, Tysliavą, Žvaigždulį, Būdavą ir k.

Pamatėme ten ir Leoną Vitkauską. Mums jis davė "Spindulius ir Šešėlius." Nuostabus pavadinimas: spiktelėjo ir užtemė. Bet ne čia reikalas. Geriau pasklaidysim.

Rinkinėlyje eilėraščių yra iš 1920-26 m. Viso 47. Tai pirmas viešas pasirodymas. Kūrinėliuose Maironio formos sekimas. Modernizmas Vitkauskui dar svetimas.

Vyraujamuosius rinkinėlio elementus sunku supaisyti. Mat ne vienu laiku sukurti. Stipriau dvelkia šioji nuotaika: jaunatvės audros, idealų siekimai, to paties laiko svajonės ir keli gamtos vaizdų trupiniai; visuomenės ūpo veik nėra.

"Jaunystė" gana vaizdi. Štai:

Jaunos dienos—skaisčios sielos,
Blaivumėlis mintyse,—
Kaip dangaus žvaigždelės mielos
Svajingose naktyse.

Ė, jaunyste,—duodi sielą
Tu žiedeliui kiekvienam,—
Ir nesunku taip, ir miela,
Nors skurde,—bitik jaunam.(11)

Meilės karštis poetą ir stipriai kaitina. Paimkim kad ir "Merguzėlę":

arba

Saulės ūpą pasigavęs Tu, jaunoji, jausmu stosi
Jausmo kardą pasiėmęs, Meilės ugnį pridaboti,
Tavo širdį užkariausiu. Širdį širdžiai atiduosi.(15).

Jaunatvė—audrų siutimas. Neaplenkia jos ir poeto. Išlenda netikėtai, visu s m a r k u m u. "Skausme" tos audros vaisiai matomi:

...Jaunos dienos skaidriam krikštole
Sužvilga mirtini nuodai,
Ir nors pasaulio nebijai,—
Sielos ramybė, toli, toli...(51)

Tas pats ir "Bedugnėj":

Netarkite, žmonės, netarkit—
Jog aš gyvenu;
Nedžiaukitės, žmonės, neverkit—
Pasaulų klaiku...

Taip aš, taip ir jūs—tik suvilti
Aklybių tarnai;
Mus džiaugsmas tik rengias igilti.
Ir verksmas—juokai...(58).

Bet poetas nelenkia nusiminimui galvą. Jis ugningai pasiryžęs žengti per aspera ad astra.

Rankom per mirusios kūną iriuosiu,
Būrių irklų neturiu,
Tolimą krantą pasiekti stengiuosiu
Jin paartėt negaliu.

Baido lavone suklibzdė daugkojai,
Kimba į rankas vėžiai,
Iš dugno lavonai, išpūtę jau, moja,
Šaipos bedugnė baisiai.

Krante tolimame—mano Tėvynė,
Pylis žavingos—kovos milžinų,—
Nors kelias į jį—ilga kankynė,
Bet jam negailėsiu jėgų!.. (Siekis, 8 pusl.)

Kilniausiu rinkinėlio kūrinium—"Motina." Už tą motinišką meilę poetas vertas giliausio pagyrimo. Argi nebiauğu, kai:

Jaunam išėjus į pasaulį—
Tai tu, Močiute, man esi
Jausmus bešildančioji saulė,—
O, Motin, širdį tu turi!..

O, Motin—prieš tave nūrimsta
Žaizda kiekviena man skausi,
Žvaigždė tiesos ir meilės gimsta—
O, Motin galią tu turi!..(19).

Patriotinis eilėraštis—tik "Lietuvio viltis." Dainuojama tas pat, kas ir kitų jau senai apdainuota.

Nors poetas vertinamas ne iš jo asmeninių pažiūrų, bet kūrybos, tačiau Vitkauskui negalima nutylėti neprikišę vieno staigaus šoktelėjimo. Imkim eilėrašį "Jaunam":

Nekelk akių akloj maldoj
Į tylią žvaigždę vakarinę,—
Jaunoj, neilstančioj dienoj
Auginki valią geležinę! (28).

Perdaug biauru! Katalikui net skaudu!.. Be maldos, tikinčiam žmogui valios ūgdymas neįmanomas. Tikimės, kad poetas ateity to vengs. Kūryba—tai statymas, tvirtinimas, o ne kova ar griovimas. Poezija—grožis, dailė. Tokios mintys—kūrybai juodos dėmės.

Tiek keliais brėžiais del Vitkausko rinkinėlio kūrybos. Geriaus apspręsti—reikėtų vietos.

Dar truputėlį. Sakoma: poezijos grožio paslaptis dar negalutinai mintyje; reikia ir tinkamos formos. Kaipgi Vitkauskui su forma? Hm! Nedrąsu pasakyti: kai-kuriuos jo eilėraščius tekstų priskirti tai formai, kuria rašė "Aušros," "Varpo" ar "Apžvalgos" poetai. Jį formą varžo. Imkim kelias ištraukas:

O nieks ne'stengs tav' sulaikyti!..(28)
Išs'ilgus ramumo varguolė širdis
Apleisti nor' žemės klampynę.(41).

Toks žodžių galūnių ir vidurių iškapojimas—poetui žūtis; net dar baisiau: kankynė. Kūrinys tada nustoja: grožio, skambumo ir aiškumo. Rimas bei ritmas pas Vitkauską pakenčiamas.

"Spinduliai ir šešėliai," kaip sakēm, ne vieno laiko kūryba. Nesistebėsim, kad ten užtinkame kai-kurių nenusistovėjimų. Nežvelgiant į tai, pas Vitkauską žybsi aiškus poetinis sugebėjimas. Tik reikia daugiau išsidirbimo, daugiau originalumo.

L. Vitkauskas dar žada išleisti 9 savo raštų knygas: eilių ir apysakų. Pamatysim kaip seksis proza. "Spinduliai ir šešėliai" poetui rodo skaisčios ateities. Tik darbo!

Šis rinkinėlis įsigytinas.

BIOGRAFIJA

Vincas Greicius gimė 3 d. rugsėjo, 1886 m., Kalnėnuose, Jurbarko parapijoj. 1901 m. pradinę mokyklą užbaigė Jurbarko. Nuo 1901 iki 1904 m. jis praleido pas savo tėvus, ant ūkės. Aukštas Kalnėnų sodybų kalnas, žalios ir plačios Panemunio pievos ir dideli pušų miškai davė jaunam Vincui daug sveikatos ir įkvėpimo jo tolimesnei karjerai. Čia jis išmoko gerai po Nemuną ir ežerus žvejoti, plaukti ir čiuožinėti; taipgi mėgo medžioti.

Kaip daugelis iš mus, taip ir Vincas suaugęs į vyrus, 18 m., kad išvengus tarnauti carui, apėjo gimtinę šalį ir liepos 4 d. 1904, t.y. Suv. Valstijų Nepriugulmybės dienoj, atvažiuoja Amerikon, tiesiog į Chicagą. Padirbęs metus laiko, nusprendė mokytis į kunigus, ir 1905 m. jau mes jį randame lenkų seminarijoj, Detroit, Mich., kartu su M. Budrunu, M. Čiurlioniu, ir sekančiais kunigais: Kazėnu, Misium, Struckum, Miliausku, Balčisu, Baltučiu ir Kolesinsku. Esant tokiam būreliui lietuvių turėjo jie savo kalbos pamokas po vadovystę kun. Misiaus. Čia Vincas mokinosi lenkų, lotynų ir anglų kalbos.

Vincas pamatęs lietuvių muzikos literatūros tuštumą ir labai mylėdamas muziką, permainė savo mokslą. Todėl sekančiais, 1906 m., jau jis važiuoja į Valparaiso Universitetą, kur jis mokinosi per ištisus penkerius metus, t.y., iki 1911.

Čia jis rado platesnę tautišką dirvą, daugiau lietuvių (čia jų buvo apie 85) ir pradeda mokytis muzikos, praktikuodamasis po šešias valandas kas dieną. Jo pirmutinė mokytoja buvo Mrs. Hall; paskui įstojus į konservatoriją ir paėmus pilną piano mokytojaus kursą jis turėjo piano mokytojus prof. Frederick Nelson (norvegas) ir Mrs. Mabel Spooner-Schuldt. Pastaroji mokino jį vargonų. Harmonijos, kontrapunkto ir muzikos analizavimo mokinosi prie prof. Chafee. Lavino balsą per vienus metus pas prof. Otto Bergen ir O. E. Weaver. Muzikos istoriją ir pradinę harmoniją mokino Mr. Horn.

Valparaiso Universitete buvo didelis (iš 300) choras, puiki stygų orkestra ir gražūs, dideli vargonai. Kiekvienas mokinys norintis užbaigti bent kurią muzikos šaką buvo konservatorijos vyriausybės verčiamas prigulėti prie choro arba orkestrų. V. Greicius, dainuodamas chore, turėjo progą studijuoti ir pildyti tokius veikalus, kaip Haydn'o oratorio "Creatio" arba Sutvėrimas, Mendelsohn'o dramatiška oratorio "Elijah," Handelio "Messiah" ir daugybė visokių kantatų ir šiaip chorui dainų.

Rugp. 17 d. 1911 m., turbūt pirmas lietuvis visoj Amerikoj užbaigia piano mokytojaus kursą su diplomu. Ant paskutinio mokyklos koncerto arba egzamino Vincas pildydamas programą su kitais studentais grojo Beethoven'o Sonata op. 26, Grieg'o Ases Mirti ir Bach'o Boure "g" gamoj.

Apart muzikos, jis ėmė gamtos mokslo kursą (scientific course) kur įėjo: algebra, geometrija, zoologija, botanika, chemija, lotynų kalba—Cicero, literatūra, abelna istorija ir t.t.

Vincas Greicius buvo kartu ir muzikas ir literatas. Atliekamesniu laiku papuošimui lietuvių studentų programo jis mokino "Keliaujantį Kvartetą," prie kurio prigulėjo: dabartinis kun. Jeronimas Vaičiūnas, varg. Šilingis, Dr. Kuraitis ir Dr. Mikolaitis. Tas kvartetą dainuodavo ne tik mokykloje, bet ir aplinkiniuose Chicagos priemiesčiuose. Vinco ir kitų studentų pasidarbavimu tapo Valparaisan pakviestas su koncertu Mikas Petrauskas ir Antanas Pocius iš Chicagos.

Vos tik Vincui pribuvus į Valparaiso, Bronius K. Balutis (Balevičius) patėmijęs pas jį literatiškus gabumus ir aiškia lietuvių kalbą, perstato jį klesai savo vieton už mokytoją lietuvių kalbos, ką jis ir mokino beveik visą laiką ten būdamas etimologijos ir sintaksio, dvi klesi po valandą kas dieną. Už tai gaudavo nuo mokyklos atlyginimą.

Apart to, jis redagavo velionies Jono Sutkaus įkurtą mokinių mėnesinį laikraštį "Jaunimo Sapnai." Buvo tai didelio formato sąsiuvinys, kuriam Vincas nupiešdavo specialius viršelius ir

visus rankraščius perrašydavo panašiai spausdintoms raidėms. Tai buvo didelis darbas. Pasukui "Jaunimo Sapnai," kaip krivulė, eidavo nuo rankų į rankas, kol ant galo neatsidurdavo Valparaiso Lietuvių Literatiškos Draugystės knygyne. Jis taipgi nenuilstančiai rašinėdavo tai eilutes, tai korespondencijas į laikraščius. Kas ir sutraukė ten didelį būrį lietuvių.

1911 m. Vincas apleidžia mokyklos universitetą ir keliauja į praktikos universitetą: į platųjį pasaulį. Pirma jo stotis buvo Waukegan, Ill., pas kun. Krušą, dabartinį pralotą, mokyti vaikų. Ten turėdamas gerą progą taip puikiai išmokino vaikučius lošti ir dainuoti, jog gavo pakvietimą iš Chicagos nuo velionies kun. Kraučiuono išpildyti programą Šv. Jurgio parapijoj ant Bridgeporto.

Birželio 20 d., 1912 m., kun. J. Halaburdos kviečiamas Greicius atvažiuoja į Clevelandą mokyti lietuvius anglų kalbos miesto mokykloj ir vesti Teatrališką Chora, prie kurio jis susipažino su p-le Stase Vaišnoriute, savo būsinčia žmona, su kuria apsivedė 1914 m. Čia radęs uolius tėvynės labai darbuotojus, Vincas stropiai ėmėsi už darbo. Užtat laike jo mokytojavimo Teatrališką Choras žymiai pakilo kaip finansais, taip ir dvasioje, o tas daug prisidėjo prie pakėlimo ir sustiprinimo Cleveland'o lietuvių. Pildyta programai visom katalikų draugystėm, daug sudainuota įvairių dainų, sulošta teatrų, kuriuos mokino Juozas Klimavičius. Apart lietuvių liaudies dainų Greicius daug išmokino iš kitų kalbų verstų veikalų, k.t., "O Lietuva," "Malda prieš karę," "Kareivių Choras," iš "Fausto", ištrauka iš oratorijos "Sutvėrimas" arba "Gamta mums apsako" ir daugybę kitų.

1915 m. šalip mokinimo choro ir vargonavimo Šv. Jurgio bažnyčioj jis redagavo vietinį savaitraštį "Santauka," kuris turėjo daug įtakos, ypač vietinių katalikų tarpe. Jam rezignavus nuo redaktorystės "Santauka" trumpame laike perėjo į kitas rankas ir persimainė į dabartinę "Dirvą."

Laikas nuo laiko atsiradus būreliui ištikimesnių tėvynės patriotų Vincas mokydavo juos lietuvių kalbos ir rašybos.

1915 m. susitvėrus Liet. Vyčių 25 kuopai Vincas apleido Teatrališką Chora ir paėmė mokyti Vyčių Chora, kurį mokino per dvyliką metų su trumpom pertraukom. Čia tai jo daugiausiai ir pasidarbuota. Nebūdavo to vakaro, kuriame nedainuotų Vyčių Choras. Pajvairinimui programų Vyčiai turėjo solistų-čių, duetų, kvartetų ir kitokių įvairenybių. Su solo ir duetais labai dažnai pasirodydavo p-lės Bagdziūniūtės, Vinfreda Ignotavičiūtė-Bukauskienė, Stasė Vaišnoriūtė-Greicienė, Juozas Šeštokas ir kiti. Dažnai

chorui dainuojant pritardavo lietuvių styginė orkestra, kuriai gaidas parašydavo pats Vincas Greicius.

Laike jo mokytojavimo daug išpildyta didelių programų. Jis pastatė operą "Girių Karalius" ir operetes "Šventoji Naktis" ir "Consilium Facultatis." Jam vadovaujant buvo pastatytas milžiniškas Liet. Vyčių 25 kp. choras ant Wade Park Miesto Muzėjaus atidarymo iškilmėse ir šauniai išpildytas Liet. Vyčių Seimo koncertas.

Kaip Vincas pasišventusiai dirbo savo darbą užteks sekančio pavyzdžio. Kartą jį staiga pakvietė kun. J. Halaburda vargonauti bažnyčioj, jis rašė chorui ir orkestrai gaidas per visą naktį. O tai buvo Velykų rytas. Todėl nė akių nesumerkęs ėjo groti ant prisikėlimo. O tokių atsitikimų buvo ne vienas, kuomet rašydavo Vyčių chorui gaidas.

Liet. Vyčių 25 kp., kuri visuomet buvo skaiptoma kaip didžiausia ir veikliausia Vyčių kuopa Amerikoj, paskutiniaisiais keliais metais clevelandiečiams žinomų priežasčių delei, buvo žymiai nusilpninta. V. Greicius, matydamas Vyčiams grėsiantį pavojų, stėjo pagelbon pasižadėdamas veltui mokyti Liet. Vyčių 25 kp. chora, kol jis vėl nesusistiprins finansiniai ir nariais. Taipgi jo rūpesčiu tapo sutvertas Jaunų Vyčių choras, kuris dabar smarkiai auga ir bujoja.

1926 m. Greicius buvo sutvėręs panašų jaunuolių chora, "Birutė." Bet, kaip visur, taip ir čia netrūksta blogos valios žmonių, "artistų," kurie visokiomis priemonėmis, viešai ir slapta, varė griovimo darbą ir, turint geras aplinkybes, jie savo tikslo atsiekė.

Be to, Vincas turi daug sulietuvinęs ir parašęs originalių dainų, solo ir chorui, k.t., "Bailus Juozelis," "Našlaitės daina," "Ei užtraukim" ir daugel kitų, kurias Stasė Greicienė dainavo vietiniams ir kituose miestuose. Taipgi jis dabar turi virš 60 piano mokinių klesą.

Vincas Greicius yra blaivus ir labai rimto būdo žmogus. Jis niekuomet nieko neužkliudo nė raštu, nė žodžiu, nė koku nors paslaptingu būdu. Bet toks žmogus dažnai nukenčia nuo mūsų "smarkuolių," bet ir tokiam atsitikime jis, kad ir labai kurstomas nenori pats save apsiginti. Būdamas nesaumylis ir gero velijantis, jis ne vieną iš mūsų ateivių prikalbino mokyti ar tai muzikos, ar šiaip abelno mokslo. Tokiam atsitikime jis visuomet remdavo moraliai, gerais patarimais, pamokinimais. Greičių šeimyna yra auklėjama lietuviškai. Jie užlaiko gerus lietuvių papročius bei priežodžius. Jų visa šeimyna yra muzikališka. Jie turi 2 sūnus ir 2 dukteris, ir kiekvienas mokinasi muzikos.

Clevelandiečiai.

Kas Jaunimo Veikiama

SO. CHICAGO, ILL.

July 3rd the 114th Council held their first truck party at Flint Lake. There was a very lively and sociable crowd. Girls made tempting sandwiches which were served with cake and ice cream; while the sandwiches were being prepared some went bathing, while others played various games.

A good time was had by all who were present, and now to complete this, I must recall that cool breeze coming from the lake, was very refreshing. The atmosphere was wonderful, time passed like a flash—it was with regret we had to leave the scene of amusement as the late hours of the evening approached.

At the last meeting the dance which is to be held in the near future was discussed. With the help of our president, Albert Kibelkis, we expect to get a record crowd for this affair. We also discussed the play which is to be held in the fall.

We expect to see every member turn out for all these affairs, for we know a good time is in store for all those that come.

H. K. Lietuvaitė.

ROCKFORD, ILL.

L. Vyčių 83-čios kuopos nauja valdyba: Antanas Gribas, Pirmininkas; Marijona Gernis, Vice-Pirmininkė; Alex Keliotis, Raštininkas; Mikolas Siautelas, Izdininkas; Magdaleną Jaselionis, Izdo Globėjo; Marcelė Lapinskas, Maršalka. Alex Keliotis, Rašt.

NASHUA, N. H.

Iš L. Vyčių 20 kp. veikimo.

Birželio 29 d. Vyčiai pagerbė savo mylimą Dvasios Vadą kun. P. Daniūną, jo varduvų dienoj. Nunešė pintinę gėlių. Mat Vyčiai myli ir gerbia savo dvasios vadą.

L. Vyčių Naujos Anglijos išvažiavime Nashua Vyčių 20 kp. sportininkai nustebinio savo gabumais visus dalyvius. Jie supliekė stiprią Boston'o baseball týmą, laimėjo Naujos Anglijos Vyčių Lygos Čempionatą, už ką gavo puikią Meilės Taurę (Loving Cup).

Negana to, Nashua'čiai laimėjo Relay Race. Šie sportininkai dalyvavo: A. Grigas, A. Zapėnas, P. Česnulevičius, B. Kulas. Gavo meilės taurę.

100 yardų lenktynes laimėjo 20 kp. narys P. Česnulevičius. Gavo auksinę plunksną.

Vienos mailės lenktynes laimėjo ir P. Česnulevičius. Gavo meilės taurę. Bravo Nashua's Vyčių sportininkams. Garbė jaunimui Vyčiams, kad taip šaunei pasirodė. Garbė ir kun. Daniūnui, kuris sugebėjo iš tokios mažos lietuvių kolonijos (pirmiau mažai žinomos) pastatyti jaunimą pirmą vietą visoje Naujoje Anglijoje! Jis pats dalyvavo su savo sportininkais, pridudamas stiprinančios dvasios. Už tai jaunimas jį myli ir dovanas laimi.

Kun. P. Daniūnas džiaugsmingai sveikina Vyčių sportininkus ir visą jaunimą, kaip gabus generolas, savo ištikimus ir narsius kareivius, žadėdamas paramą kaip dabar, taip ir ateity. Jaunimas tik sirpsta iš džiaugsmo ir dėkingumo savo brangiam Dvasios Vadui. Nuoširdžiai dėkojo kad Vyčiai nepamiršo jo vardo dienoj.

Kuopa nutarė rengti išvažiavimą, kada tik bus patogiu. Mat nutarė pirkti savo sportininkams dovaną. Aš manau, kad pavyks, nes Nashua'čiai ką sumano, tą ir padaro.

Baigiant susirinkimą, Leonardas Velička, narsiausias svaidininkų komandos manager'ius, nuo savo baseball komandos ir kitų kuopos vaikinių, įteikė kuopos pirm. Onai Bugailaitei gražią dovaną (kokia? Red.). Pirmininkė nusistebėjo, kad jaunimas turi tiek prielankumo, kurio ji niekad nesitikėjo.

Štai ką sutikimas jaunimo su savu Dvasios Vadu padaro? Vienybėje galybė.

Koresp.

CLEVELAND, OHIO.

L. Vyčių 25 kp. šeimyniškas išvažiavimas.

Liepos 3 d. š.m. L. Vyčių 25 kp. turėjo savo šeimynišką išvažiavimą apie 30 mylių iš Cleveland'o, ant lieptuvio ūkės (Šios ūkės savininko vardas neteko sužinoti).

Del šio išvažiavimo diena buvo patogi ir graži: saulutė šildė—lietaus nebuvo baisu—trokas taip pat buvo erdvingas, kuriame buvo galima pasislėpti nuo didžiausio lietaus. Už tokio puikaus troko gavimą garbė priklauso komisijai.

Kaip viršuj minėjau, kad tą dieną, kada įvyko piknikas arba šeimyniškas išvažiavimas L. Vyčių 25 kp., kaitri sailutė viliojo žmones iš miesto, bet mūsų jaunimo-vyčių negalėjo išvilioti iš namų sykiu su visais šiame išvažiavime. Gaila, labai gaila, kad L. Vyčių 25-tos kuopos nekurie nariai tik tiek įvertina savo kuopos draugišką išvažiavimą. Vyčiams vertėtų savo reikalus pirmiausioje vietoje laikyti, o kiti paskui, bet jie daro visai atbulai. Gal vėliaus ir šie nariai-rės dasiprotės.

Klausimas: ar buvo šiame išvažiavime iš kitų kolonijų jaunimo-vyčių? Taip. Buvo iš Detroit'o, Mich., apie 35 ir iš Youngstown, Ohio, nors tik vienas, bet labai įžymi ypata—gerb. V. Ed. Pajaujįs, L. Vyčių 111 kp. pirm.

Kaip važiavome. Susirinkus visiems, kurie važiavome paskirtoje vietoje—tik spėjome sulipti į troką—pasigirdo: ar jau visi, nes važiuojame. Na ir pradėjo judintis mūsų vežimas. Dar kolei važiavome per miestą, tai buvo draugiški tik pasikalbėjimai, bet kada tas mūsų milžinas išlindo iš miesto, tai tada jau mažai tebuvo galima girdėti pasikalbėjimai, bet tik vienos Lietuvos liaudies dainos, kas buvo labai gražu klausytis tų dainelių skambančių iš čia gimusio ir augusio jaunimo ir taip pat iš ateivių.

Nuvažiavus vietoje. Iš pradžių maniau, kad tik tiek jaunimo bus, kiek tame troke važiavome, bet visai priešingai—radome apie 15 mašinų jau tenais, o daugiausiai iš Detroit'o.

Pirmiausiai prasidėjo svečių ir clevelandiečių susipažinimas, draugiškas pasikalbėjimas ir bendrai paveikslų traukinimas, nes detroitiečiai turėjo atsivežę gabų "paveikslininką"—K. Štaupą.

Pietūs. Apie 1:00 valandą, jau mūsų jaunos šeiminkės pietus turėjo paruošusios ir visus vadino prie pietų. Laikė pietų buvo labai gražių išsireiškimų, kaip iš vietinių, taip ir iš svečių. Pirmiausiai, komisijos narys F. Bortnikas pakvietė kalbėti L. Vyčių 25 kp. pirm. J. Venslovą, kuris gana gražiai išsireiškė ir dėkojo detroitiečiams už taip skaitlingą apsilankymą šiame išvažiavime. Iš svečių kalbėjo sekanti: L. Vyčių 79 kp. pirm. (jo vardo neteko sužinoti), Gustaitis, Petrėnas ir L. Vyčių 79 kp. apaštalas—Abyšala, kuris yra žinomas visai Vyčių Organizacijai, kaipo 79 kp. gaivintojas. Pastarieji minčių reiškiėjai visi kalbėjo draugiškai ir patriotiškai, net miela buvo ir pasiklausyti jų kalbų. Man labiausiai galvon krito šie žmonės—gerb. Abyšala ir gerb. Petrėnas, kuriu yra vedusiu ir turinčiu biznį ir dar šeimynas, ir viską palikusių atvyko su visais į Clevelandą. Detroitiečiams vertėtų pagerbti šie žmonės už jų tokį prisirišimą prie Vyčių.

Vakarienė. Vakarienė buvo apie 5:00 valandą. Laikė vakarienės kalbėjo sekanti vyčių nariai: J. Kuzas, K. Štaupas (iš Detroit'o), J. Sadauskas ir J. Kvedaras, komisijos šio išvažiavimo narys. Visi išsireiškė gražiausių minčių vieni kitiems. Beje, laikė vakarienės kalbėjo ir gerb. V. Pajaujįs, L. Vyčių 111 kp. pirm. iš Youngstown, Ohio. Pastarasis, nors dar jaunas, čia gimęs ir augęs, bet pas jį tiek lietuviškos dvasios ir patriotizmo, kad net sunku būtų ir aprašyti—L. Vyčių 111-tos kuopos tikras tėvas. Jo išsireiškimai labai visiems patiko.

ART. ANASTAZIJA MEDONIENĖ-PUIDA

Su pasižymėjimu baigė Detroit Conservatory of Music, kaip artistė-smuikininkė. Birželio 7 d. Konservatorijos svetainėje art. Medonienė ant užbaigimo išpildė koncertą. Programos buvo iš įžymių muzikų veikalų. Mūsų art. Medonienė kopuikiausiai išpildė. Už jos artistiškus gabumus buvo apdovanota penkiomis gėlių pintinėmis ir gausiausiai aploclimentais. Art. Medonienė jau nesykj detroitiečius linksmo lankydamą konservatoriją. Dabar gi dar daugiau lauksime. Art. Medonienė yra vyte 79-tos kuopos Detroit, Mich. Linkime naujai artistai geriausių pasisekimų muzikos šakoje.

Paruošimas valgių. Mūsų išvažiavimo šeiminkės, nors dar buvo visos jaunos, bet valgiai ir kiti dalykai buvo suruošta kuotinkamiausiai ir skaniausiai. Už tai priklauso didžiausia garbė mūsų jaunoms šeiminkėms: vytei M. Skuodžiūtei, vytei Černiūtei ir vytei Izab. Žabriūtei ir kitiems komisijos nariams.

Išvažiavimo vieta ir vykimas namo. Vaziuojant namo irgi visu keliu daugiau niekas neskambėjo, kaip tik lietuviškos liaudies dainos. Šio išvažiavimo vieta buvo gana graži, nes tai buvo prie Lake Erie, kur dauguma galėjo maudytis ir "triksus" daryti visokius...

Daugumą detroitiečių nevažiavo namo, bet pasiliko ant kitos dienos, nes tai buvo liepos 4 d. (July 4th); tai visi, kurie pasiliko ir turėjo mašinas galėjo pamatyti Cleveland'a; tik gaila, kad gerb. Abyšala negalėjo užsilikti, nes jam aplinkybės nevelijo. Detroitiečiams nakvynės buvo parūpintos. Visi svečių prašome atleisti, jei kas nebuvo gerai.

Buvęs.

* * *

L. Vyčių 25 kp. jaunamečių skyrius suorganizuotas. Liepos 9 d. Lietuvių svet. įvyko pirmas reguliariškas L. Vyčių 25-tos kp. jaunamečių skyriaus susirinkimas, kurį sušaukė gerb. Juozas Šeštokas ir vyte Marijona Skuo-

džiūtė, kaip iš kuopos išrinktoji komisija. Šiame susirinkime buvo atsilankę apie 25 nariai, iš kurių tapo išrinkta iš jų pačių valdyba: pirm.—p-lė L. Kuzmiūtė, vice-pirm.—p-lė G. Pauliukaitė, nut. rašt.—p-lė St. Kiveriūtė, antra rašt.—p-lė A. Grybauskaitė, izdininkas—gerb. J. Šeštokas ir tvarkdarė—p-lė M. Apanavičiūtė.

Nusitarė.—Šis jaunamečių vyčių skyrius nusitarė turėti šeimynišką pikniką ant Gordon Park'o liepos 30 d. Buvo ir daugiau dalykėlių apkalbėta, bet ši kartą aplesiu, nes užimsiu per daug vietos šiame "Vyties" numeryje; kitą kartą parašysiu daugiau. Šiame susirinkime dalyvavo gerb. muzikas V. Greičius ir J. Sadauskas. Perorganizavime šio jaunamečių skyriaus daugiausia pasidarė gerb. J. Šeštokas ir p-lė M. Skuodžiūtė. Pirmas organizatorius šio skyriaus yra gerb. muzikas V. Greičius, kuris pirmiaus nuolatos juos mokino lietuviškų liaudies dainėlių ir visokių žaidimų, bet kada gerb. muzikas persikėlė toliaus iš miesto, tai jis pareikalavo kuopos, kad būtų išrinkta specialė šiam darbu komisija ir kad tie vaikučiai ir mergaitės nebūtų paleisti be nieko. Kuopą tą ir padarė—išrinko komisija, kuri ėjo per stubas ir prašinėjo tėvų, kad jie leistų priklausyti prie Vyčių jaunamečių savo sūnelius ir dukreles, kur bus mokinama lietuviškų dainų, žaidimų, lietuviškos gramatikos ir lietuvių istorijos. Dauguma tėvelių tam labai pritarė, bet daug išsireiškė, kad mūsų parapijos susterės yra pasakiusios vaikams, kad jokiū būdu neprisirašykite prie Vyčių. Tokiu būdu, šis susterių ir kitų vadų nusistatymas prieš Vyčius labai kenkia ir trukdo darbą. Bet kaip nėra galima sulaukyti bėgančio upelio, taip nebus galima sulaukyti vaikų, kad jie neprisirašytų prie Vyčių. Apie tai kitą syk daugiau parašysiu.

P.S. Už faktus atsakau aš pats.

Putinas.

CHICAGO, ILL.

Brighton Park. Susirinkimai laikomi McKinley Park svetainėj, pirmininkaujant P. Simučiu.

Pilno raporto negalėjo išduoti nuo pereito basebolininkų šokių, kurie atsibuvo Meldazio svetainėje. Komitetas F. Šnekutis pasižadėjo išduoti sekančiame susirinkime.

Mūsų mergaitės surengė vakarą McKinley Park svetainėj ir atvaidino veikalą "School Days," kuris labai pasisekė; artistės P. Perminaitė, O. Piežienė, N. Rendaitė, O. Ivinskaitė, J. Jokubauskaitė, J. Gudenaitė, M. Stankaitė ir E. Ceinoraitė. Mokytoja P. Kelpšaitė kur gauna daugiausiai garbės.

Nutarta siusti delegatą į Šv. Kazimiero Seserų Rėmėjų Seimą. Seimas atsibus Šv. Kazimiero Vienuolyne; išrinktos: A. Gužaitė ir M. Stankaitė. Paaukauta iš kuopos \$5.00, su pasveikinimais.

Raportas iš duotas nuo mūsų "išlaimėjimo lamp," kur atnešė mūsų kuopai gryno pelno \$72.20; pinigai sugražinti, bet laimėjimo dar nebuvo, pakol gaus geresnę progą išleisti.

Managerius Miller išdavė raportą apie svaidininkus, kad jie gražiai veikia, ir iki šiol išlaimėjo kiekvieną žaidimą.

Mergaičių Atletų skyrius pusėtinai žengia pirmyn; praktikuoja indoor ball ir kitos žaidžia tennis. Surengė "spaghetti vakarą," kuris pasekmingai išėjo.

Darbas pradėtas suorganizuoti jaunamečių skyrių. Komisijon įeina: Pirmininkas P. Simutis, O. Ivinskaitė ir J. Južaitis. Gero pasisekimo jiems.

Korespondentė.

CHICAGO, ILL.

News! News! Everyone likes news. Here's a new star, not only that he belongs to K of L Chapter 24, but to Our Lady of Vilna Parish Choir. He's a great singer; not only that, but a great worker. You know and I know that a person with a voice needs practice, so don't you West Siders think it great to have one with a voice

and no practice. Think it over? If you do think it right so you'll hear from me. But it's a secret.

This year, or rather this season, he writes about the West Side Council and undersigns Red Cherry. On the West Side he's known like "Lindy" is known now. Not only do the West Siders know him; he's known by everybody in the other councils. He's what you may call a born comedian; but it's tough when no one gives one a chance to show himself and I think if he did get a chance he'd succeed.

Here's some of the nicknames he's known by: Red, Višty, Vyšny, and, best of all, "Blushy." Do you know why they call him this? Yes, when a girl talks to him he blushes. Now, girls, don't rush, but wait, here's his real name Zigmand John Vyšniauskas.

Ze Pal.

CHICAGO, ILL.

K of L Council 24. Our well-known council is forever doing something. This time it's an "ice-cream banquet" given in honor of our well-known Mr. Sakalas, who has just returned from the convention.

It was a great success; all of our members were there, but "what happened with the other councils, don't you ever read "Draugas?" "Sorry, but you all missed a good time."

Great thanks must be given to the committee, who made this in a week's time. The program was just as good as the eats? First of all our President, Mr. Valonis, gave a few words. Then he introduced our well-known soprano, Miss Anastasia Veronis, who sang for us. Further followed Mr. Sakalas, who told of his experiences at the convention. Then another speech followed, this time by our baseball manager, Mr. Kalašinskas, who indeed gave a wonderful speech. Then followed a speech by one who is known not only by us, but by all the councils, our Mr. Walter Gataveckas, who in his short speech gave facts about what could be done by our council if we only tried harder. Then came our "all around" Mr. Stankelis, who told "what the K of L did for him and why he belongs to it."

The last speaker of the evening was our Mr. Peldzius, who also made a short, but wonderful speech. Then followed what our council likes best—dancing. Mr. Brazaitis was at the piano.

But before we left the hall we all had to promise to go to the outing on July 4th. Sorry many of our members are going on their vacations. Those who were here (June 30) indeed enjoyed themselves. Next time we hope to see at least one from every council.

Red Cherry.

K of L Council 24 Ideas.

Well, of all the things, the girls are the smartest, especially in our council. The other day one comes to me and says, "Red, Red, I got an idea, but I want you to tell me if it's good? You know you wrote the other time about you kids wanting to learn to dance. Well, I got an idea."

"You know if we ask our council to pick a committee and make the plans for our dancing school, we could make a lot of money, especially for our baseball players, who need suits (not bathing suits, but suits to play ball in). Then there's our girls who need tennis rackets for their tennis team. We also need money for our "string-instrument band" which we are forming (I'm tired already). And we owe some money. Then there's other things we need." (I try to interrupt, but she doesn't stop to let me talk.)

"Well, here's the plan. Say, for instance, our dancing school could be open Wednesdays; we could collect 50 cents from the men who wish to learn to dance, and 35 cents from the ladies. There are plenty of dancing teachers; for instance, the Lithuanian dances can be

taught by Mr. Valonis and Mr. Brazaitis. The classical dancing by Miss Valeriija Palonis. Then such dances as "Charleston," "Black Bottom" and hall dances can be taught by Miss Ursula Geguzis, Miss Antoinette Feravich, Miss Palonis and the Veranis sisters. (Then you teachers can show me a few steps, for nothing, huh!)

"Let the teachers do the work of teaching the customers, and I think we could make plenty of money for our council, our baseball players could have suits, the girls would have tennis rackets and our band have instruments on easy payments, that is, if we draw the customers and if my idea goes through. Don't you think my idea is swell?"

"As for me," I told her, "it's marvellous, but do you think we could get our president to let this be discussed at the meeting?" She said, "Yes, he will, because he's a friend of mine." So I says, "Yeah?" and she goes away without me even asking her name.

Now, don't you think it's a great idea. Let's start, the quicker the more money. Watch the opening of our great "Learn to Dance K of L 24 School."

Red Cherry.

CHICAGO, ILL.

Žinomas chicagiečiams darbuotojas Pranas Čižauskas, L. Vyčių 16-tos kuopos pirmininkas, turėjo sunkią operaciją birželio 21 d., š.m., U. S. Veteran Hospital, Dwight, Illinois. Kadangi specialistai padarė operaciją, tai ligonis greitai tvirtėja ir sveiksta. Nors ir atstu 74 mylios nuo Chicagos, juom rūpinasi Mickeliūnai ir dažnai aplanko p.p. Pumpučiai, A. Malinskas, p. Gritėnas ir kiti 16-tos kuopos nariai. Ypatingai ligonis džiaugiasi ir dėkoja L. Vyčių 16-tai kuopai už tokį didelį puikų gyvų gėlių bukieta. Ligonbučio daktarai ir slaugės sako dar nemačiusios tokio didelio ir puikaus bukieto.

Ex-kareivis.

Žinėlės

L. Vyčių Chicagos Apskritis išvažiavime, liepos 4 d. dalyvavo svečių ir darbuotojų ir iš tolimesnių kolonijų. Buvo atvykęs p. St. Paurazas iš Detroit, Mich., pp. Kasparai iš Springfield, Ill. Q.

Del oro tinkamumo L. Vyčių Chicagos Apskr. piknikas pavyko. Jaunimo buvo dailaus. Lošė baseball L. Vyčių 5 ir 114 kuopų svaidininkai. 5-ta kuopa laimėjo.

Tarp lapuotų aukštų medžių ant žalios pievutės buvo nutiestos skotertės didelio rato pavidale ir apkrauta valgiais. Prieš valgį kun. Vaičiūnas atkalbėjo Viešpaties maldą.

Pietuose dalyvavo gerbiami kunigai: H. Vaičiūnas, Ig. Albavičius, Gasiūnas ir pora klierikų, vardų neteko sužinoti. Iš civilių buvo pp. Rakauskai, kemikas Atkočiūnas, stud. Pr. Zdankus; biznieriiai: J. Vilkišius, Stancikas ir daugelis kitų.

Pagiedota Amerikos ir Lietuvos himnai. Sudainuota keletą tautiškių dainelių. Sušukta valio Dėdei Samui, Lietuvos respublikai, prez. Smetonai, dalyvavusiems kunigams ir Ig. Sakalui.

O Povilas Simutis su jo 36 kp. orkestra be šokinant jaunuomenę, užbaigė pikniką.

Kun. J. Koncevičius, buvęs Washingtono Katalikų Universitete Prefektu, apsigyveno Šv. Kryžiaus parapijoje Mt. Carmel, Pa.

Laimingas kloties Vyčių prieteliui.

Lietuva išigijo vieną karo laivą. Užvardija "Prezidentas Smetona." Jis bus naudojamas saugojimui Klai-pėdos uosto. Dabar dar apeistas, kaip bus sutvarkytas, tai iškilmingu ceremonialu priims.

Žinios iš Lietuvos

Sugavo šnipus. Kriminalinė policija sučiupo šnipų būrį, dirbančių nuo 1925 metų vasaros lenkų naudai. Būrio štabas buvo Seinų apskr., o ryšiai Kėdainiuose, Vilkavišky ir Kaune. Sulaikyti 7 žmonės, tarp jų viena moteris. Vienas būrio narys Vilkavišky, atėjus Kriminalinės Policijos valdininkui, nusišovė. Byla perduota kariuomenės teismui.

Lietuvos geležkelių pajamos. Gegužio mėnesį turėjo pajamų 2,550,000 litų. Iš tos sumos 2,257,000 litų plataus geležkelio uždarbis, ir 293,000 litų siaurojo.

Energingai dirba. Darguziai (Staciūnų valsč.). Vietos "pavasarininkų" veiktas eina smarkiu tempu. Š. m. kovo m. 20 d. įvyko visuotinas kuopos narių susirinkimas, kuriame Šiaulių Rajono rev. kom. narys, kun. Daukantas laikė naudingą paskaitą opiausiu šių dienų reikalu — "Spaudos klausimu."

Be to šiame susirinkime nutarta įsigyti radio priimtuvą 400 litų vertės; apsvaistytas einamieji reikalai ir išrinkti du nuolatiniai kuopos korespondentai—p. p. A. Mickeliūnas ir J. Požėla, kurie privalės rašinėti iš vietos gyvenimo žinutes—vienas į "Šiaulietį," kitas į "Pavasarij."

Puikūs nutarimai, belieka laukt jų rezultatų.

Radastas.

Darguziai, 1927-V-16 d.

Mylimas Brolau Juozai!

Turiu garbės nuolankiai prašyti tavęs sutikti ant mūsų prašymo—būtent, parinkti aukų Vyčių tarpe Darguzių "Pavasario" kuopai įsigijimui radio aparato. Esu tikras, kad sutiksite ant mūsų prašymo kaip žmogus tos pačios idėjos ir atsižymėjęs savo veikimu Vyčių tarpe. Iškalno sakau kuopos vardu ačiū, ir palieku dėkingu.

Tavo vardą gerai žino Lietuvos "Pavasarininkai," nes atvaizdas tavo yra galima visiems pamatyti, nes yra laikraštelyje "Pavasaris." Mylimas brolau, bendrai imant, visi mūsų vyresnieji broliai išvažiavo į Ameriką palikę mus, t. y. jaunesniuosis, savo brolius pas bandą, ir skaudus buvo tas momentas kada reikėjo atsisveikinti, vieni su ta intencija išvažiavo į Ameriką, kad be tikslo išvengus tarnavimo Rūsų Carui—antri, atrasti lobį ir t. t. Mums gi pasilikus buvo ilgu netekus Jūsų. Ir mums teko pergyventi visą karo sunkenybę, nukentėti pažeminimą nuo vokiečių, kada jie mumis vadindavo rūsais. Lietuvis kantrus, viską iškenčia, viską perneša kantriai, laukia tinkamos progos pasirodyti tikru Lietuvos tėvynainiu ir nenusivilia ir štai sulaukė nepriklausomybės, ir tada atsidarė dirva plačiam veikimui. Ir mes pasijutome toli pasilikę nuo vakarų Europos, nieko nelaukdami stojom po vėliava "Dievui ir Tėvynei" plėšti dirvonus, kovoti ištautėjimu ir skiepinči į lietuvių sielą tikrosios Tėvynės meilę. Nesunkū mums yra dirbti, nes žmogus gema dirbti, kaip paukštis lekioti; kitą be darbo mes nieko nenuveiksime. Mes tą supratę užsibrėžėm kodaugiausiai veikti—dirbti. Mes mažas būrelis Darguzių "Pavasarininkai" sumanėm įsigyti radio aparatą, kad būtų mums šaltinis žinių, pasaulinių garsių kalbėtojų išgirsti paskaitas. Dėsime visas pastangas rinkdami aukas ir prašydami talkininkus mums prijaučiančius, kurie išgirs ir supras mūsų norus. Visiems aukaujantiems mūsų broliams Amerikeičiams iškalno tariu Darguzių kuopos "Pavasarininkų" vardu ačiū—ačiū. Su pagarba, garbės narys

A. Mickeliūnas.

Dabartinė Lietuvos valdžia nori padaryti konstituciją permainų. Kad Seimas būtų renkamas 5 metams; kad nuo 50,000 balsuotojų rinkti vieną atstovą į Seimą; kad balsuotų ne jaunesni 25 metų; kad būtų renkami į atstovus nuo 30 metų amžiaus.

Buvo girdėti, būk tai nori pravest, kad žmonės rinktu prezidentą, kaip Amerikoje. Bet dar neaišku.

Mat Lietuvos kaimiečiai ramūs ir nori pastoviai tvarkingos valdžios.

Lietuvos atstovas Palestina. Pasak "Ryto," Lietuvos garbės konsulu Palestinon paskirtas buvęs Žydų Reikalų ministeris Dr. Rozenbaumas.

Vilniui Vaduoti Sąjunga (L. Al., 61) sumanė labai pagirtiną būdą priminti mūsų visuomenei apie pavergtą Vilnių: ant visų savo laiškų ir banderolių pažymima lozungai—"Pavergtas Vilnius!" ir "Vaduokime Vilnių!" Geistina, kad Lietuvos plačioji visuomenė pasektų šita gražų ir reikšmingą pavyzdį.

Vokiečiai apskundė Lietuvą Tautų Lygai už Klaipėdos Seimelio rinkimų užtęsimą; girdi, lietuviai laužo duos pasizadėjimus ir siaurina vokiečių teises.

Kada Tautų Lygoj iškilo diskusijos, tai paaikškėjo, kad Klaipėdos vokiečiai išmetė iš sąrašo lietuvius turinčius teisę balsuoti.

Kuomet Anglijos premieras pasakė "Taryba negali nesijaudinti, jei yra ginčintinas procedūros teisėtumas ir negali nesusidaryti nuomonės, ar tas užginčijimas yra teisėtas, ar ne."

Tuomet vokiečiai pasijuto, jog suprasta jų gudrumas ir skundą prieš lietuvius atsiėmė.

IŠ KLAIPĖDOS.

Klaipėda. Klaipėdos mieste įsisteigė Vilniui vaduoti Sąjungos skyrius. Skyriaus vykdomąjį komitetą sudaro: Pirmininkas Dr. Trukanas, raštininkas—Jankytė Edė, Izdininkas—Jasinskas Celestinas ir Nariai—Kapitonas Kukutis Mikas ir Bertulis.

Klaipėdos lietuvių gimnazijos mokinių paroda. Klaipėdos lietuvių gimnazijos mokiniai, piešybos mokytojo p. Brako padedami, suruošė savo piešybos ir rankdarbių parodą. Paroda tęsės nuo birželio 4—7 d. d. Ją aplankė apie 300 lankytojų.

GUZIKŲ FABRIKAI.

Dvimetinė cenza išdirbysčių imta 1926 m. surokavo 289 įstaigas su 12,000 darbininkų, kurie 1925 m. produkavo guzikus. Algų išmokėta \$10,893,000, suvartota medžiaga kainavo \$12,373,000 ir produktų vertė buvo \$32,458,000.

Guzikai gaminami iš įvairių medžiagų—iš perlų arba lukštų, iš augmeninio šlapio kaulo, celiuloido, kaulo, stiklo, metalo ir iš galalito. Iš tų įstaigų arba fabriku, 111 randasi New York'o valstijoje, 47 New Jersey valstijoje, 43 Iowa, 14 Pensylvanijoje; liekamose kitose valstijose.

THE KNIGHTS OF LITHUANIA.

The Knights of Lithuania, the largest organization of Lithuanians of the second generation in the United States, held its fifteenth annual convention at Elizabeth, New Jersey, early in June, just prior to the departure of about one hundred and fifty of its members for Lithuania. The excursion is an educational one. These young Americans of Lithuanian parentage will for the first time visit Lithuania's historic landmarks and universities. They will also attend the national convention at Kaunas of a sister sport organization in order to knit closer ties between the two countries.

Through the medium of sport the Knights are endeavoring to organize the American-Lithuanian youth. Each of its lodges has its baseball, basketball and football teams. Its semi-monthly magazine, "Vytytis," with excellent articles in the Lithuanian language and an interesting variety of reviews, essays and poetry in English, suggests that the Knights are interested in many things besides sport.

"The Interpreter."

Sportas

K OF L OUTFIT IN 12-11 VICTORY OVER MATTOON.

Springfield, Ill., Knights of Lithuania registered another win, downing the Mattoon nine a slugfest, 12 to 11. It was a wild fray with both teams pounding the ball hard. The K of L nine tallied three runs in the ninth, but almost lost out when Mattoon came back with a big rally. However, it fell short, the Mattoon nine snaring but two runs. Box score:

K of L Branch 48				
	AB	R	H	E
McDougall, ss	5	2	1	1
Lahey, cf	6	1	2	0
Kubish, lf	7	2	2	0
Martin, 2b	7	4	2	0
Jewel, 1b	7	1	1	1
Dow, 3b	6	2	2	1
Beskie, rf	5	0	0	0
Alane, c	6	0	1	0
Galasse, p	5	0	4	0
Fifer, rf	1	0	0	0
Totals	52	12	15	3

Mattoon				
	AB	R	H	E
Moore, cf	6	2	1	0
Gullion, 3b	7	2	2	2
Hennings, 2b	7	2	1	0
Kistner, c	7	2	3	1
Watkins, c	5	2	1	0
Sofgren, ss	3	0	0	0
Sofgren, ss	3	0	0	1
Carrington, 1b	6	0	1	1
Patterson, rf	6	0	1	0
Fleenor, p	5	1	1	0
Berrer, ss	2	0	0	0
Totals	54	11	11	5

K of L.....1 1 1 0 2 0 4 0 0 0 0 3—12
Mattoon4 0 0 0 2 0 0 3 0 0 0 2—11

Summary: Two-base hits—Martin, Galasse, Gullion, Kistner. Struck out—By Galasse, 10; by Fleenor, 7. Base on balls—Off Galasse, 4; off Fleenor, 1. Double plays—Galasse to Martin to Jewel; Sofgren to Hennings to Carrington. Sacrifice hits—MacDougall, Lahey. Hits—Off Galasse, 11 in 13 innings; off Fleenor, 15 in 13 innings. Left on bases—K of L, 7; Mattoon, 8. Time of game—2:25.

HARTFORD, CONN.

"Tit Bits From the Tournament."

Say, Marion Yakaitis, what did you fall for in the last match: the man, ball or the court. It's the ball you must hit and not the court.

Lefties are getting quite popular lately around the local lodge. "Marty" Yakaitis and "Jimmy" Grigalas hold the left-handed tennis championship, and are willing to stand any two left-handers from any lodge. Keep it, boys.

"Charlie" Shimkus, why do you always want to play with the girls?

Say, you ought to see the dust fly around the other night on the court. Josephine and Anna played doubles with Evelyn and Vera. The set went to 13-13. They quit, postponed on account of wind giving out. What is the matter girls?

Wow! The dark-horse took Peter Yesmentis, the flying whirlwind into camp last week, 6-4 and 6-1. That's a boy, "Jimmy" Grigalas, keep it up.

Our honorable president, Frank Brasky, tried to become an acrobat in a match game last week. He tried some sort of a stunt, and found himself lying on the court. Tough luck, Frank, we hope you found a soft spot to fall on.

Evelyn Kariva, our future Helen Wills, must be practicing for some campaign to take her girl friends in camp. She is practicing earnestly every day in the week. Watch out girls, she will get you some day.

A tennis player needs plenty of speed. Well, "Connie" Kearshe and Anna Stanwick, how do you expect to get speed when you want to ride all the time. To obtain speed, girls, I prescribe you to walk five miles a day.

After looking over the material on the courts, I see a few coming Tildens. Our keen-eyed tall blonde "Stan" Shimkus is sure knocking 'em dead.

Watch out, Frank, the tall lefty red-head is after your scalp. You will be his victim before long. Warning.

When Vera Bowers and Joe Doyd start playing together, there is no end to their game. They play on till one of them loses her breath somewhere and has to go to look for it. Spectator.

* * *

CHICAGOS VYČIU BASEBALL LYGA.

Didesnei pusei sezono užsibaigus, mūsų lyga nedaug progreso padarė žaidime—daug pakenkė blogas oras. Mūsų lygos baseball rateliai dar nėra tikroje svaidinimo formoje. Iki šiam laikui tik vienas geras žaidimas buvo atžaistas, tarpe Providence 4 kp. ir Brighton Park 36 kp., kurį 36 kp. laimėjo 1 prieš 0; Providence gavo du mūsų, o Brighton Park 9.

Brighton Park ir Providence išrodo stipriausi kompetitoriai del šio meto čempionato. North Side penkta kuopa ir turi pašalinę progą laimėti. Brighton Park per praėjus sezonus vis pasiliko antroje arba trečioje garbės vietoje, gi šį sezoną gana smarkiai kovoja joga atsiekus savo tikslą, t.y. pirmą vietą mūsų lygos galutinam stovyje. Marquette Park šį metą sustiprėję smarkiai kovoja del vienos iš pirmų trijų garbės vietų.

West Side išrodo silpnesnė negu praėjusiais laikais, bet vis iki valiai kompeticijos suteikia su bile kuopa susirėmę.

South Chicago per pirmą dalį savo pirmo sezono mūsų lygoje gana smarkiai pasirodė. Manoma, joga sekanti sezoną bus nesilpni kompetitoriai del čempionato.

Town of Lake nors nėra laimėję žaidimo šį sezoną—nenustojo vilties ir drąsiai deda savo pastangas laimėti, ne vienam tymui rūpesnio suteiks.

Skaitant visus žaidimus iki liepos 5 d., 1927, lygos stovis yra šioks:

	W.	L.	Pct.
Brighton Park, 36 kp.	7	0	1.000
Providence, 4 kp.	6	1	.857
North Side, 5 kp.	4	2	.667
Marquette Park, 112 kp.	3	4	.429
West Side, 24 kp.	2	5	.286
South Chicago, 114 kp.	2	5	.286
Town of Lake, 13 kp.	0	7	.000

Al.

ANTANAS MIELKUS IR P-LĒ BRONISLAVA
STATKAITĖ.

L. Vyčių IV kuopos nariai, tapo surišti Moterystės ryšiu Dievo Apveizdos bažnyčioj, liepos 3 d., 1927, Chicago, Ill. Linkime jaunai porelei ilgiausių ir laimingiausių metelių!
L. Vyčių IV Kuopa.

CHICAGO, ILL.

Our boys always fight hard, but this time some of the Juniors had a chance to show themselves, that is what they could do with Marquette Park. But, like the Sox, our boys have bad luck. Well, anyway, with the Juniors playing, the score was not so bad, as you will see. In the first inning our boys started to bat, first up is Chappi, our what you may say beginner (this is his first year with K of L Chapter 24), he got a single. Then came Stogis, who also got a single, sending Chappi to second. Next comes "Frecks" Žemaitis, who singles, sending Chappi to 3rd, Stogis to 2nd and himself on 1st. Bib comes to bat (Bib's real name ir Valas), he singles but the Marquette throw home and to first making two out. Then our great assistant-manager Olly comes to bat; he hits a long fly, looks like it's good for a homer, he's running around. But bad luck comes and he is thrown out at home. This leaves the score 2 to 3 at the end of the first inning. The fight goes on until Marquette scores two more runs, making the score 5 to 2 in favor of Marquette.

Now our boys straighten out in the fifth inning; with one out, Bib comes to bat, he sees Chappi and Frecks on base. Now, what do you think he does? That's right, he hits a homer, making the score 5 to 5 at the end of the 5th inning. Still the fight goes on. Marquette comes to bat and goes down, West Side the same. Thus they fought until the last of the eighth; with one out and a man on base, Marquette hits a sacri-

fice fly, scoring the man on 3rd. Thus the game ends with the score 5 to 6 in favor of Marquette Park.

Well, anyway, I think our Juniors did good work, the score was better than the regulars' 19 to 16, as you will agree with me that it was a hard fought game by looking at the score:

Chapter 24	2	0	0	0	3	0	0	0	5
Chapter 112	3	0	2	0	0	0	0	1	6

We'll give our Juniors a chance, and next year a winning team we'll have. Now, West Side a big year! Juniors! Come on. Yeah! Juniors (watch for the next game and more rooters please, yes, awright).

Red Cherry.

NASHUA, N. H.

Nashua K of L baseball team won their third straight victory of the New England K of L league, by defeating South Boston 13 to 6 at the Textile field, Sunday, June 12th, before a large crowd of baseball fans. The Nashua boys showed up in Class A form. The visitors tried hard to down the locals. The harder they tried the better the locals played. Baltras of the visiting teams hit a home run in the second frame. Paulauskas hit a homer with three on base for the locals. South Boston's big inning was the seventh, when A. Narkis of the local team walked four men in a row; this inning cost Nashua three runs. John Malay featured with his fielding. The line-up was as follows:

Nashua K of L

	AB	R	H	E
Žydalis, lf	5	1	2	0
Paulauskas, cf	5	2	3	0
A. Narkis, p	5	1	1	0
J. Malay, 3b	3	2	2	1
J. Narkis, ss	5	1	3	1
H. Malay, 2b	3	2	1	1
Tatacuk, rf	5	2	2	0
Michealonis, c	3	2	0	0
Uzdwin, 1b	3	0	0	1

Totals.....37 13 14 4

So. Boston K of L

	AB	R	H	E
Zulon, cf	2	0	0	0
Komish, ss	3	1	0	2
Stetsky, 2b	5	0	0	0
J. Mitz, lf	3	1	1	0
Galver, 1b	4	0	1	0
Baltras, 3b	4	1	1	0
W. Mitz, rf	3	0	1	1
Barones, rf	1	1	0	0
Kiburis, c	4	1	3	0
Klimas, p	3	1	0	0

Totals.....32 6 7 3

Nashua K of L.....0 2 1 6 2 1 1 0 x-13

So. Boston K of L.....0 1 0 0 0 0 3 0 2-6

Home runs—Baltras, Paulauskas. Three-base hits—Žydalis, Tatacuk. Two-base hits—Žydalis, Paulauskas, J. Malay. Struck out—By A. Narkis, 14; by Klemas, 8. Umpires—R. O'Neil and J. Spence. Time—2:00.

"Eagle"

SO. CHICAGO, ILL.

The South Chicago K of L Council 114 played a baseball game and suffered defeat at the hands of the North Side K of L Council 5 July the 4th, at Berwyn, Ill.

Following the game the North Siders invited us to a fine spread of eats. We greatly appreciated the meal, hoping to return the favor in the near future.

H. K. Lietuvaitė.

SPRINGFIELD, ILL.

K OF L COUNCIL 48.

Knights of Lithuania Cop 6-5 Go In Ninth.

Martin's single in the tenth inning, scoring Kubish from second base, broke up one of the best ball games at White City park this year and gave the Knights of Lithuania a 6 to 5 win over the Decatur Elks. Alane's home run, scoring a runner ahead of him, featured the K of L attack.

Frank Glasse, who has been twirling for the locals, was called to Ohio by the death of his sister, and Dickelman and Bamie took up the mound duties.

The box score follows:

K of L

	AB	R	H
MacDougall, 1b	4	1	2
Lahey, cf	2	0	0
Kubish, lf	5	2	2
Martin, 2b-cf	5	0	4
South, ss	4	0	0
Dow, 3b	4	1	1
Beskie, rf-2b	4	1	1
Alane, c	3	1	1
Dickelman, p	4	0	1
Bamie, 2b-p	2	0	0
Totals	37	6	12

Decatur Elks

	AB	R	H
Schuls, cf	5	1	1
Wiledenna, 2b	4	2	2
Fuinn, lf	3	0	0
Crane, c	3	0	0
Hunts, ss	3	0	1
Hinkley, 1b	4	1	0
Adams, 3b	3	0	0
West, rf	4	0	0
Pride, p	4	0	0
Totals	34	5	4

Decatur 1 0 0 1 0 0 0 0 0-5

Springfield 1 2 0 0 1 0 0 0 1 1-6

Summary: Bases stolen—K of L, 7; Decatur, none. Two-base hits—Martin (2), Kubish (2). Three-base hits—Hunts. Home run—Alane. Struck out—By Dickelman, 9; Bamie, 4; Pride, 5. Bases on balls—Off Dickelman, 1; Pride, 3. Sacrifice Hits—Alane, South. Hits—Off Dickelman, 3 in 7 innings; off Bamie, 1 in 3 innings; off Pride, 12 in 10 innings. Left on base—K of L, 6; Decatur, 3. Time of game—2:20. Umpire—Kawley.

* * *

Knights of Lithuania Blank Havana 7-0.

Havana, July 17.—Frank Glasse hurled a steady game today and the Knights of Lithuania of Springfield blanked the Havana Merchants, 7 to 0. The locals collected but six scattered hits, while two Havana twirlers were touched for fifteen blows.

The score:

K of L

	AB	R	H
MacDougall, 1b	4	2	0
Mohan, 2b	4	1	2
Kubish, cf	4	1	2
J. Martin, lf	4	0	3
Dow, 3b	5	1	3
R. Martin, rf	3	1	1
South, ss	4	0	2
Alane, c	4	1	1
Glasse, p	4	0	1
Totals	36	7	15

Havana

	AB	R	H
Bockserman, cf	3	0	0
Sward, c	3	0	1
Fritz, ss	4	0	0
Lofter, lf	4	0	0
Hickman, p-1b	3	0	2
Kruse, 2b	4	0	1
Troris, 1b-p	4	0	0
Kipp, rf	4	0	1
Boggs, 3b	4	0	1
Totals	33	0	6

K of L	2	3	1	0	1	0	0	0	0	7
Havana	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Summary: Two-base hits—Galasse, Boggs. Struck out—By Galasse, 11; by Hickman, 3; by Troris, 4. Base on balls—Off Galasse, 2; off Hickman, 1. Double play—Fritz to Kruse to Hickman. Sacrifice hits—Mohan, Kubish, J. Martin, R. Martin, Sward. Hits—Off Galasse, 6 in 9 innings; off Hickman, 10 in 4 innings; off Troris, 5 in 5 innings. Left on bases—K of L, 7; Havana, 6.

* * *

K of L Win 8-2 Go From St. Louis Stars.

Knights of Lithuania bunched hits in three innings yesterday to beat the St. Louis Stars, colored semipro nine, in an 8 to 2 melee. Galasse held the colored boys at bay excepting in the fifth when they made their two runs. He gave them only three hits and struck out ten.

The score:

K of L

	AB	R	H
MacDougall, 2b	5	3	3
Lahey, cf	3	1	3
Kubish, rf	3	3	0
Martin, lf	4	1	2
South, ss	3	0	1
Dow, 3b	4	0	1
Augustine, 1b	5	0	0
Alane, c	4	0	1
Galasse, p	2	0	0
Totals	33	8	11

St. Louis Stars

	AB	R	H
Jones, cf	4	0	0
Sharp, lf	4	0	0
Hubert, rf	4	0	1
Hamel, 1b	3	0	0
Anderson, 3b	4	0	0
Harris, 2b	2	1	1
Blackwell, ss	3	1	0
Bryant, c	3	0	1
Woods, p	1	0	0
Johnson, p	2	0	1
Totals	30	2	3

St. Louis	0	0	0	0	2	0	0	0	0	2
K of L	0	0	3	2	0	0	3	x	8	

Summary: Bases stolen—Springfield, 8. Struck out—By Galasse, 10; by Woods, 4; by Johnson, 5. Base on balls—Off Galasse, 1; off Woods, 6; off Johnson, 2. Sacrifice hits—Lahey, South. Hits—Off Galasse, 3 in 9 innings; off Woods, 7 in 4 innings; off Johnson, 4 in 4 innings. Left on bases—K of L, 10; St. Louis, 3. First base on errors—K of L, 1. Time of game—2:10.

Šurum-Burum

P. Simutis, gabus pirmininkas Liet. Vyčių 36-tos kuopos, jau nebnešioja ūselius, kurie buvo beveik panašūs į Čalio Čaplino ūsus. Barba.

š š š
Be kitų plakatų, pradėjo publikai kaž kas dalinėti lietuvišką "Tribuną." Kidi-Bidi.

š š š

Al. Panavas apie tvarką.

Alfonsas Panavas: "Tikras esu, kad jeigu visi komunistai eitų Lenino pėdomis, tai visame pasaulyje užviešpatų tvarka ir ramybė..."

B. Nenartonis: "Bet Leninas jau miręs..."

Al. Panavas: "Taigi ir būtų ramu, jeigu visi bolševikai jį pasektų." Tarka.

š š š

Labdarybės Veikėjai.

Daug kas šneka, bet nieko nedirba mūsų labdarybės organizacijoj, taip kad drąsiai galima lygint paraližuotam kūnui, nes veik visi nariai visai neveikia. Aklasematė.

š š š

Moterų Liga?

Apie vyrus mūsų organizacijoj, kurie pudruojasi ir dažosi, drąsiai galima sakyti, jog jie serga moterų liga. S. P.

š š š

"Naujienu" Reiksmė.

Vagilius.—Paziūrėkime ką šią nakt nučiupome.

Vagis Tinginys.—Esu nuvargęs. Ryt "Naujienuose" paskaitysime. S. B. P.

š š š

Tikrai Adomas Banys!

Guzaitė.—Nepamiršk, Adomai, mūsų kuopos vakaro rytoj, McKinley parko salėje. Mat, aštuntą valandą bus muzika ir šokiai, o dešimtą valandą vakarienė.

Gudrus Adomas.—Labai ačiū! Punktualiai dešimtą valandą aš atvyksiu. S. P.

š š š

Dešimt diktatoriaus įsakymų.

1. Neturėk teisės prieš mano valę.
2. Neimk darbo be mano aprobatu.
3. Atmink, jog apskelbsiu Kleščinskiu, Vanagu ar Zurza, jei neklausysi.
4. Godok, kad ir šlykščius mano raštus.
5. Neužmušk silpnavalių, karjeristų dvasios.
6. Nesvetimžodžiauk pseudonimais, leisk suteršt tavo gerą vardą.
7. Nevogk vietos laikraščiuose apgynimui jaunimo ar savęs.
8. Nekalbėk netiesą, nes ji priklauso man. Gali mąstyti apie tiesą, bet "shut up."
9. Negeisk užimti mano artimo atsakomąją vietą.
10. Negeisk nė valgyt, nė gert, nė mąstyti, nė skaityti, nė rašyti, nė girdėti, nė regėti, nė vaikščioti, nė egzistuoti, kitaip negu man patiks.

Ukaz tvirdy.

Į KLAIPĖDĄ! Į KLAIPĖDĄ!

Paskutinė Proga Lietuviams

VAŽIUOT ŠIĄ VASARĄ TIESIAI
Į KLAIPĖDĄ TUO PAČIU LAIVU

Seštas Šią Vasarą Išplaukimas

IŠ AMERIKOS NEW YORKO

STAČIAI Į

LIETUVOS KLAIPĖDĄ

BALTIKO-AMERIKOS LINIJOS LAIVU

"ESTONIA"

Rugpiučio-August 9 d., 1927

Jūsų vietos agentas suteiks reikalingas žinias, parūpins popieras ir pasą, užsakys vietą ant laivo, nurodys kelią į laivą.

Kainos stačiai į Klaipėdą:	Kainos į Klaipėdą ir atgal:
Trečia kliša\$107.00	Trečia kliša\$181.00
Turistine trečia 117.00	Turistine 196.00

Revenue Tax ir Head Tax Atskirum

Aukščiau minėtos ekskursijos reikalais kreipkitės į vietinį agentą:

Paul Baltutis & Company, 901 W. 33rd St., Chicago, Ill.
Central Mfg. District Bank, 1112 W. 35 St., Chicago, Ill.
John P. Ewald, 841 West 33rd Street, Chicago, Ill.
S. L. Fabian, 809 West 35th Street, Chicago, Ill.
Vincent Milasewicz, 1723 West 47th St., Chicago, Ill.
"Naujienuos," 1739 South Halsted Street, Chicago, Ill.
Frank L. Savickas, 726 West 18th Street, Chicago, Ill.
V. M. Stulpinas & Co., 3311 S. Halsted St., Chicago, Ill.
Universal State Bank, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.
John J. Zolp, 4559 South Paulina Street, Chicago, Ill.
Metropolitan State Bank, 2201 West 22nd St., Chicago, Ill.
Wargin & Wargin, 535 Mitchel St., Milwaukee, Wisc.

BALTIC AMERICAN LINE, 120 N. La Salle St., Chicago, Ill.

"Are caterpillars good to eat?" asked Onutė at the dinner table.

"No," said the father; "what makes you ask a question like that while we are eating?"

"You had one on your lettuce, but it's gone now," replied the young hopeful.

"Harrisonette."

š š š

— Kokia šios dienos data?

— Aš nežinau.

— Tai kodėl tu nepaziūrai laikraštį, kurį savo kišeniui turi?

— Tas nieko nepadės, laikraštis vakarykščios dienos.

š š š

"I am no coward, but I asked a man for money yesterday, and he gave me an awful fright."

"Did he threaten to send for the police?"

"No—he offered me work!"

š š š

The old negro lifted his hat clear off his hoary head and, bowing down, said: "Good morning, Mr. President." The President saluted in turn.

A fellow rider said: "Mr. President, I never expected to see you take off your hat to a negro!"

The President replied: "Sir! I never allow any one to surpass me in courtesy; the negro saluted me with all the respect he could command, and I aim to be always a gentleman."

The President was George Washington.

š š š

Mrs. Tutly.—Mano telefonas jau visas mėnuo kaip neveikia, bet tamsta j tai nei mažiausias atydos nekreipi.

Telefono taisytojas.—O! taip, mieloji ponija, mes net kelis kartus mėginome tamstą šaukti, bet viskas buvo veltui, ant mūsų šaukimo niekas neatsakė.

š š š

High Cost of Education.

Employer.—For this job you've got to know French and Spanish, and the pay is eighteen dollars a week.

Applicant.—Lord, Mister! I ain't got no edication. I'm after a job in the yards.

Employer.—See the yard-boss. We'll start you in at forty.

š š š

Motina.—Juozuk, mandagūs vaikai nelaikę burnoj nykščio ikišė.

Juozukas.—O tai kuris reikia kišt, mamyte?

š š š

Pla-Tonic.

Miss Demure (rubbing her cheek).—I wonder what makes the hair grow so fast on your cheek?

Mr. Misdemeanor (nestling closer).—It's such a tonic to have you close, dear.

š š š

So you're in the limburger cheese business. How're you making out? Oh, still going strong.

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tuo labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletėmis, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas dėl šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Bosas (bardamas vaiką).—Ar tu nežinai ką su tokiu vaiku daro, kuris visuomet meluoja?

Vaikas.—Taip, tamsta, kaip jis pasensta, tai jį firma pasiunčia keliaujančiu agentu.

š š š

Gee, you have a big mouth!

How come?

Ed's using your tooth brush to paint his car.

š š š

Pakeleivis.—Kodėl tas viešbutis pastatytas tik trijų pagyvenimų?

Savininkas.—Buvo padaryti plenai pastatyti aukštesni, bet pasirodė, kad keltuvo (elevator) virvė pertrumpą—neištoko iki ketvirtos pagyvenimo.

š š š

Weak.—Gladys is about the closest person I know.

End.—What makes you think so?

Weak.—She's so stingy, she won't use perfume on a windy day.

š š š

Budelis (į pasmerktąjį sėdinti elektros krėslė).—Ar neturi jokio prašymo, kol dar nepaspaudžiau elektros guziką?

Pasmerktasis.—Taip, paliuosuok man kairės kojos avalinės šniūrą, man labai degina korną.

š š š

Customer.—Have you any whisky? Drug Clerk.—No, but we have something just as bad.

š š š

Tėvas.—Mano sūnau, kaip užaugsi, aš norėčiau, kad tu būtum gentlemanas.

Vaikas.—Aš nenoriu būti gentlemanas, aš noriu būti toks pat, kaip ir tamsta, kad esi.

š š š

Kodėl tu įdėjai tą purviną vėžį į savo sesers lovą?

Todel, kad nesuradau varlės.

š š š

Kostumeris.—Aš vakar tamstos vaistinėj pirkau už 15 centų quinos —gi tamsta man davei morfinos.

Aptiekorius.—Nejaugi? O, tai bus dar kita 15 centų!

š š š

Poetical sympathy.—A son at college wrote to his father:

"No mon, no fon, your son."

The father answered:

"How sad, too bad, your dad."

Amer. Boy.

š š š

Du pakeleivių—susitikę dalinosi savo kelionės išpūdžiais, vienas sako:

Buvau Londone, tai yra pirmas pasaulij miestas apdengtas tirštais miglų debesiais.

Antrasis sako: Oo, tai visai ne; aš esu buvęs tokioj vietoj, kur daug daugiau yra miglų, negu Londone.

O kur taip? žingėdaudamas paklausė pirmasis?

Aš nežinau kur tai—atsako antrasis: tik žinau, kad buvo labai miglota.

TURINYS

NR. 11 (225)

	Pusl.
Džiaugsmas Lietuvoj. Padauža.	305
Vėlyvas Pavasaris. St. Aidutis.	306
Poezija: "Pro Meilės Aukurą"—J. Alkys, "Plaukiu..." —J. Alkys, "Man Širdį Užburė"—J. Alkys, "Sap- ne Mačiau"—Žilvitis, "Pajury"—J. Alkys.	307
Šešioliktais Metais—Juozas Bulevičius, L. Vyčių Centro Vice-Pirmininkas.	308
Kodel Nebuvau Susirinkime. Juozas.	308
Širdžių Liepsnos. Stasys Būdavys.	309
Prilyginimai iš Gamtos. Mrs. Gatty. Vertė A. K. Tauragis.	311
Mylėkim Savo Kalbą. P. B.	313
Vaikelio Malda. Boleslovas Prūsas. Vertė J. Šaltenis.	314
Vienybėje Galybė. Federacijos Sekretorijatas.	314
Proteins. Joe W. Kadzewick.	315
S.S. Lithuania. Stella Maris.	317
Eilės. A. Rudis.	317
Comparative Study of Social Life In the 13th and 20th Centuries. Rev. Michael Urbanowich.	318
Criticism, Reviews, Poetry. Stasys Pieža, B.A.	321
Saint Casimir Academy Echoes.	322
Poems We Ought to Know.	323
"The Passion" (eilės). Ona Rudžiukė.	323
"Hurrah! For Lindy!" (eilės). K. Vidikauskas.	323
Po Dievo Garbės Priedanga, Politiniai Žabangai. Padauža.	323
Pastabos ir Apžvalga.	324
Biografija ir Kritika. St. Būdavys.	325
Biografija. Clevelandiečiai.	326
Kas Jaunimo Veikiama.	328
Žinėlės.	330
Žinios iš Lietuvos.	331
The Knights of Lithuania. The Interpreter.	331
Sportas.	332
Šurum-Burum.	335
Paveikslai: Art. Anastazija Medonienė-Puida (329), Antanas Mielkus ir p-lė Bronislava Statkaitė (333).	

"VYTIES" REDAKTORIUS: Kazys Jonaitis,
3138 So. Halsted Street, Chicago, Ill.

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėsos ir paukštienos,
tai geriausia ir įvairiausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

DR. CONSTANCE A. O'BRITIS

PHYSICIAN & SURGEON

7909 South Halsted Street

Vincennes 6987—Hours: 3 to 5, 6 to 8

Res.: 6000 S. Campbell Avenue

HEMLOCK 5524 BY APPOINTMENT

Phone Canal 2655

Calls on request to all parts of the city

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA

ART PHOTOGRAPHER

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Cicero 39

GRANT WORKS PHARMACY

JOHN MALAKAUSKAS, Sav.

LIETUVIŠKA APTIEKA

Pirmos Klijos Patarnavimas ir Žemiausios Kainos.

4847 WEST 14th STREET, CICERO, ILL.

LAIŠKAI VYČIŲ SPAUSTUVEI

Sekanti laiškai įrodys, kad Vyčių spaustuvė tikrai supranta savo darbą ir kainos žmoniškos. Tad nėra prie-
žasties duoti spaudos darbus kitur.

Pirmas Laiškas.

Liepos 12, 1927.

Lietuvos Vyčių Spaustuvė,
4736 So. Wood Street,
Chicago, Illinois.

Gerb.:

Prisiunčiame Jums čekį del \$4.75 už padirbimą pla-
katų del mūsų Kuopos Pikniko, laikyto Liepos 10, 1927.
Jūsų darbas spaudos labai mums patiko. Užtikrinam,
kad visi kiti spaudos darbai bus prisiunčiami Jūsų ir
mūsų—tai Lietuvos Vyčių Spaustuvei.

Su gilia pagarba,

Vincentas Ed. Pajaujis, Pirmininkas.

* * *

Antras Laiškas.

Liepos 16, 1927.

Mūsų kuopa yra perleidus visokių spaustuvių darbus,
ir nė vienos taip nepatiko, kaip tai mūsų Organizacijos
Spaustuvė. Iš savo spaustuvės gavome darbą prisiūtą į
penkias dienas, kur vietinėse miesto spaustuvėse lauk-
davom pilną savaitę. Savo spaustuvėj gavome 500 pla-
katų už \$4.75, čionai spaustuvėm mokėjom po \$6.00 ir
\$7.00. Kita, vietinių spaudos darbas daug kartų pasi-
taiko klaidų, nes lietuvių kalbos jie nemoka, o mūsų
spaustuvės gerai viskas yra pagaminta. Tai gi, koks tai
būtų "business sense" jeigu radęs geresnį patarnavimą
vis laikytumės prie blogesnės. (Paduota kaina su per-
siuntimu. Adm.)

Velydamas geriausių pasekmių mūsų Organizacijos
darbuose, pasilieku

Su gilia užuojauta,

Vincentas Ed. Pajaujis,

L. Vyčių 111-tos Kp. Pirm.

Su įvairiais Spaudos

Darbais Kreipkitės į

K of L PRESS

4736 S. Wood St. Chicago, Ill.

Phone Lafayette 6298

Tel. Canal 5474

STANLEY SIMULIS

CLEANING

Pressing and Repairing

Popular prices, work guaranteed

Suits and Overcoats Made-to-
Measure for Ladies and Gents

2150 S. Hoyne Avenue

CHICAGO, ILL.

Patronize Our Advertisers

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakara: nuo 6:30 iki 9:30

DR. S. BIEŽIS

Physician & Surgeon

Office: 2201 West 22nd Street,
Cor. S. Leavitt St., Phone Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Avenue
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P.M., Sun. 10-12 Noon

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Phone Yards 4317

Ladies Constant in Attendance

DR. J. J. FLANIGAN

DENTIST

Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4649 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry,
Watches, Wedding Rings, etc.

4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Phone Lafayette 2584

THE VILJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

Phone Hemlock 8380

MARQUETTE JEWELRY, MUSIC and RADIO

R. ANDRELIUNAS
2646 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILL.

Office Phone Canal 0257

Res.: 6600 S. Artesian Ave.
Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON
1821 S. Halsted St., Chicago

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.

Real Estate

LOANS
INSURANCE
Notary Public
City and Farm
Properties
Bought, Sold
and Exchanged

726 W. 18th St. Chicago, Ill.

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS

MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hard-
ware), sieninės popieros, malia-
votojams reikmenų. Langams
užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Patronize Our Advertisers

Padėk Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmy Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$300,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street